

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 20.000 TL. 2 Temmuz 1994 Sayı: 101

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Açlığa ve zulme karşı genel direnişi örgütleyelim

● İktidar ekonomik ve siyasal terörüyle halka karşı acımasızca saldırıyor. Halkı topyekün karşısına alan, ezen, sömüren, aşağılayan iktidara karşı, biz de topyekün direnişi örgütlemeliyiz. İşte bunun için; Gebze'yi, Adana'yı, İstön'u yalnız bırakmamalıyız. İşte bunun için; egemen sınıfların topyekün savaşının karşısına halkın genel direnişiyle çıkmalıyız.

● 20 Temmuz genel grev kararı sendika ağalarının değil, emekçilerin hoşnutsuzluğunun, öfkesinin, direnişlerinin karandır. Sarı sendika ağalarının genel grevden yan cizmelerine, içini boşaltmalarına izin vermeyelim. Genel grevi tüm emekçilerin genel direnişine dönüştürelim.

● Gücsüz olan egemen sınıflardır. Emekçi halkın ortak direnişi karşısında yapabilecekleri hiçbir şey yoktur.

Birlikte direnirsek kazanırız

Dalgalar gibi...

Kavgaya büyük, kavgaya uzun, asırlardır sürüyor...

Sermaye var bir tarafta, diğer tarafta emek... Bir tarafta burjuvazi var, bir tarafta proletarya ve tüm emekçi halk... Tarih ortaya çıkardığı tüm kavramlar, kuramlar karşılarıyla birlikte yer alıyorlar bu kavga.

Kavgaya büyük. Bir taraftan saflarında kaybedecek çok şey var, bir tarafta kazanılacak koskocaman bir dünya.

Burjuvazi mülkü ve özgürlüğü kendi hanesine yazmış. Yüzyılın başında herkese "egitlik, özgürlük, kardeşlik" diyerek işçileri, köylüleri yanına çekerken, sonra ücretli köleliğe mahkum etmiş onları.

Burjuvazi ayrıcalıklarını kaybedebilir bu kavgada. İşçiler yalnızca ücretli köleliğin zincirlerini...

Yeni değil bu kavgaya. 1900'lerin çok çok öncesine uzanıyor... TUSİAD patronları, generaller 'Aman ha, sosyal patlamalar geliyor' diyorlar. Ama küçük, ama büyük, ama etikli, ama etkisiz asırlardır sürüyor o patlamalar. Acıyla, kanla, zaferlerle yorulmuş yüzyıllardır süren uzun bir yürüyüş bu. Yıkamak için zelim Dehşetkârın kanımsızca döymeyen düzensizliği, özgümlü ateşleriyle tutuşturduğu şaş köşkeni, demir-i kawa'nın çekiciliği dövüldüğün kalenini. Hakça bir dünya için lshak'ca kaldırıldı bakınız. Beşerîdinde bölüşüm aşırısı, ekmeğimizi... Şahlan, hâkîrîkân, Somoza'nı devirdik, ödeten tüketsin dekları. Yendik, yenildik. Ve işle de kavgaya dedik, barış içinde bir dünya için.

Anda loka toprak-
da yürüyor
bir yüzüldir. Kani-
miz köreker kovuk
emperyalistleri. Ama
tam değildi kurtuluş-
küp. Küp burju-
va diktatörlüğünün
bürokratları, yeni
yette Koçlar, egraf,
tefecî, toprak aşası
düğümlemişti yaka-
mızdan. Ezildik, ki-
yıldık, sömürüldük...
Yımadık, kavgaya bi-
zim kavgamızda.

Derisimde ayıkladık. Sustuk, yine konumuya bağ-
ladık. Söktük, Karadeniz'de topraklarını işgal etki-
fedal zoflamak. 15-16 Haziran'ları yaratmış çekir-
zorbama karga... En yitirdim, beyni en aşık, yörge-
pek olanlarım sandılar silahlı, hepimiz için. Kur-
tuluşun yoldur bu dediler. Ve devrimin güzelleşmesi
yazdılar Kızılder'lerde... Daragâplarına çekildik, iş-
kenote tezgahlarına yatırdık. Ölümlü yendik.

Korku vardı, panik vardı onları saflarında. Fabri-
kalarla emeğin, seçin sandıklarında onların kaldırı-
ları halk "elden gidiyor". Faşistleri saldırılar halkın
üstüne. İhterini, MIT'lerini salıverdikler soğaka.
Anladıkları diden aldılar yanıtlarını. Katliedilik
Maras'larda, Çorum'larda. Teslim olmadık. 12
Mart'ları, 12 Eylül'leri yazdılar tarihimize.

Umdükleri sesizlikli, umutları karantık... En yitir-
dilemiz vardı yine önderinde. Şişpek olup yadır-
lan karantık... Dinerenek kazanmanın yoluyla aydın-
latılmak... Yolumuz bu yoldur dedik; özgürlük yoldu
'84'te sandıkları silaha. '89 Nisan'da bir kez daha dü-
şük yola. '99'da on binlerle öldürüldük caddeler. An-
karaya, kodamanları başkentine yürüldük yüz bin-
lerle. Hayatı durdurduk. Şerhidenları yaratık. Mah-
keme kapılarında bulamadığımız adaleti bulduk
kavgamızda.

Simdi onların saflarında daha büyük korku. Ola-
ğanüstü Hâllerle, sansür ve sınırların, terör yasa-
larıyla indirmeye çalışıyor korkularını. Çoklu yalanla-
dolanları ve vaatleri. Dürüstlükleri, temiz bir yüzleri

yoktu. Savaş açtılar bize, topyekûn; susturuyoruz. Bi-
liyörümüz susmak ölümlü.

Emeğin kavgası yeni adimlarla sürüyor. Türkiye
Emekçi halkları, sermayenin saldırılarına bastırıl-
mıyana ve gidecek büyükten bir öfkeyle karşı koyu-
yorlar. Sömürü düzeninin bir parçası olan sarı zen-
dika ağaları hiç istemedikleri kararlar almaya zorla-
yorlar. Dalgakıranları kırılıyor yavaş yavaş. Ve işçi ve
emekçilerin kabaran öfkesi önünde silinip söpürül-
mekten, ezilip geçilmekten, kontrolünden kay-
betmeden emekçilerin direnme kararlılığına boyun
eğmeyi uygun görüyorlar. İşçi sınıfının ve tüm emek-
çilerin Genel Grev-Genel Direniş istemli dayatmasını
reddedemiyor Türk-İş ağaları. Emekçilerin taleplerini
dile getiren devrimci sendikacılar karşısında her za-
manlı vurdumduymazlıklarını, ukalalıklarını bir kana-
ra bırakmak zorunda kalmışlar.

Bizak kemikte çökür. Acı damlıyıcı emekçinin sof-
rasına. Acı, kahr ve isyan! Eleri var işçi çok milyon-
lu, ırn var sağı çok Bu güdün başka çaresi çok Tek
tek bükülen bilekler yan yana gelmek, omuz omuza
vermek zorunda simdi.

İne çika, dönme dalına, yene yenile, önümüzde çika-
nılan bankatları aşmayı öğrenerek yürüyoruz... Bir
tarafta, Amerika'daki katları, Boğaz'daki yatları, yol-
suzluk ve yozluklarıylar; 5 Nisan paketleri ve yalanla-
rıyla; vatan-millet edebi-
yatları ve A m e r i k a n
uşaklıklarıyla; "demokrat"lık-
ları ve köylü-
lükleriyle; kırziler, telas-
ları ve çare-
sizlikleriyle
Çillerler, Gü-
reşler, Kara-
yalçın'ları, Sa-
banç'ları var. Bir tarafta
7 milyon işsiz,
işten atılmış
yüz binler,
her an işten
atılabilircek
milyonlar; evi

bagına yakın kondurdu; açlıca, içkeneciyse, katliamlara
reva görülen Türkiye halkları var... Bir tarafta düzenin
kaymağının yiyenler var bir avuç; kendi başlıklarını
güçsüzler, ordular, polisler besliyorlar kaymağı
yemeye devam edebilmek için. Bir taraf, yani bizim
tarafımız milyonları sayılabilir. Şimdiki çok
ordumuz, polisimiz, ama haklıgımız var. Bir araya
getirdiğimiz önümüzde kimsenin duramayacağı bir
gücümüz var. Öncülerimiz, savaşçılarımız var.

Kavgaya sürüyor ve şiddetleniyor. Bir taraf kaybe-
derse; yattılar, katları, tatlı kârları ve iktidarları gi-
decek ellensinden. Meclis'in, Başbakanlığın, Genelkur-
may'ın, TUSİAD'ın moden salonlarında, ikel, vahşi
kararlar alıyorlar bu yüzden. Halkın sefaletliye, yok-
sulluğuyla, kaniyaz huzur anyorlar... Haber salıyolar
açlıklarına, işbirlikçilerine, hainlere; halkın saflarında
bozguncukları yaratırsalar diye...

Bir tarafta kaybedecek pek bir şey yok. Kazan-
acak; izimizi, ekmeğimizi ve de onumuzu kazanaca-
ğız. Devrim için kendini feda edenlerin gösterdiği yol-
dan gideceğimizi; kazanacağımızı... Kolay vermeye-
cekler o geleceği belki. Direneceğiz. Bizim dünya sa-
hip çıkacağız. Gereksiz diye-diş, gerekirse silaha si-
lah, gerekirse kan bedeli. Ve güç olmak gerektiriyor.
Çünkü milyonları gücünden ve silahın dindan anı-
yorlar. Çünkü o koltukları, ayrıcalıkları, lüksü ve
ihtigamı güzellikle bırakmıyorlar. Kazanmak zorunda-
yıy. Kazanmaz; yürüdüğümüzde dalgalar gibi, patları-
gımızda dinamik gibi.

Politikada Bu Hafta Emekçiler kendi saflarına!

Eğemen sınıflar hükümdarlıklarını esas olarak yanlış
saflarda bulunan emekçiler sayesinde sürdürüyor. Bur-
juvazi emekçilerin bir kısmına "Ben ekmeğ partiside-
nim, hiç kimseden taraf değilim" diye düşündürdümü-
ştir. Oysa sınıf savaşında herkes taraftır. Taraf olup
olmamak hiç kimsenin tercihi değil birakılmış değildir.
Toplumu oluşturan her birey, yaşam biçimiyle, politik
tavır alışıyla ya da tavırsızlığıyla bir tarafa yandaş ya
yalov demektir.

Olğarların, krizden kârlı çıkmaman hesabını yaparak
halka karşı zannıyla, vergisiz, zulümlü açığı savat-
ta, bugün bir taraf bütün gücünü seferber ederken, di-
ğer taraf, yani emekçilerin tarafı henüz topyekûn
direniş gerçekleştirilebilmiş değildir.

İktidarı 5 Nisan saldırısıyla başlayan bu çatışmada,
eğitsiz bir görünüm vardır. Eğitsizlik egemen sınıfların
tanklara, toplara sahip olmalarından kaynaklanmamak-
tadır. Eğitsizlik, ya da olğarların emekçilere göre güçlü
görünmesi, ve halkın bir bölümünün bu nedenle, halkla-
rın direnmeye kazanılabileceğinden emin olamaması
nedendir, bir "bekleme" tavrını yegilemesi, esas olarak
işçilerin seferber edilemediğinden kârlı bir sonucudur.

Eğemen sınıflar halka karşı açtıkları savagta, partile-
riyle, basınıyla, ordusu ve polisliyle, anayasa mahkeme-
siyle, meclisliyle, hükümetliyle seferber olmuş duruma-
dadır.

Emekçi sınıfların mevzisinde ise, Adana belediye içişleri-
nin direnişleri beniz lokal direnişlerdir. Çetnis tüm emekçi-
ler bu direnişleri kucaklamamışlardır. İşçilerin sınıf ve
kitle örgütleri, sarı sendikalar etyle bu savagın dışında
tutulmaktadır. Keza emekçilerin büyük bir bölümü de
bu savag kendi savagı değilmişçesine, şimdiki gelişmeleri
seyretmekle yetinmektedir. İşte yanlış saflarda olan
emekçilerdir bunlar. Ve olğarlar saldırıyı sürdürme, di-
renişler karşısında pervasız davranma cesaretini bir yer-
de bunlardan almaktadır.

Yanlış saflarda bulunan, tavırsızlıklarıyla sermayenin
saflarını güçlendiren emekçiler! Yeriniz; nazif hardesleriniz-
dir yandır.

İktidarı saldırımsı durdurmak, geri almak ve glö-
ber emekçilerin öfkesini iktidara karşı bir mücadele
dönüştürmek bir anlamda emekçilerin ve egemenlerin
saflarının netleşmesi demektir.

Bugün Türk-İş yönetiminin aldığı "Genel Grev" ka-
rarı, gerçekle sendika ağalarının bir, emekçi yüzlerce
tekerliklerin, yaygınlaşan direnişlerin aldrıldığı bir ka-
rardır.

Sendika ağaları saflarını sermayenin yanında belirle-
mişlerdir. Bir başka deyişle, sarı sendikacılar işçileri ser-
mayeye karşı değil, sermayeyi işçi sınıfına karşı temsil
eden bir mışına sahlıdır. Bu anlamda da sınıfın teker-
lerini kendî denetimlerinde tutma isteginin, sendikalar-
daki egemenliklerini sürdürme isteginin sonucu olarak
aldıkları bu kararı yuysatmak, işçi bopalmak için e-
kilerinden geleni yapacaklardır. Yani bu noktadan son-
ra kendi saflarının çıkartları için manevralara bayır-
mayan devam edeceklerdir. Ancak böyle bir karar alın-
dıktan sonra, süreç onların bir cabaları, manevraları
değil, esas olarak emekçilerin bu kararı sahiplenip bel-
leyeceklerdir.

Emekçiler genel bir direnişin gerektirilmiş kavradığı
ve kendi saflarında yerini aldıkları noktada egemen sınıflar
yapabilecekleri pek fazla bir şey yoktur.

Önümüzdeki günler bu anlamda 5 Nisan sığın pa-
ketiyle başlayan ve direnişlerle biçimlenen süreçten bel-
leyici kesitlerinden ibari olacaktır.

Devrimciler bu süreçten ve özel olarak da bu kesit-
ten dinlenmek durumundadırlar. Mevcut direnişler-
deki varlığını ve müdahalelerini, kavrayı radikalleşti-
rilmekte tereddüt etmeyenek halkın direnilecek kazan-
ılabileceğinin yeni örnekerini yaratmalıyız. Direnişleri
büyütmek, yaygınlaştırmak, halkın diğer kesimlerini di-
renişlere katmak için çabamız yoğunlaştırmalı, çabamız
bu kesitle emekçilere daha yakın ve güçlü bir biçim-
de ulaştırmalı, sarı sendikacıların ya da devlet terörünün
emekçilerin tepkisini, öfkesini önünü bir kez daha
kesmelerine izin vermemeliyiz.

Genel direnişi

Sarı Sendikaların ve İktidarın Oyunlarına İzin Vermeyelim

- ✓ Oligarşi, tüm emekçi halkın önüne sendika ağalarıyla, kriz demagojileriyle duvarlar örmeğe çalışıyor. Bugüne kadar bedeller ödenerek kazanılmış tüm haklar hiçe sayılıyor. İktidarın sarı sendikalar yoluyla sahneye koymaya çalıştığı oyunlar, işçi-memur, esnaf ve tüm diğer emekçi kesimlerin birlikte direnişle kınılmalıdır.
- ✓ Türk-İş Başkanlar Kurulu 28 Haziran günü Ankara'da toplandı. Toplantı kararlarına göre: 12 Temmuz günü başbakanlığa yürünecek. Çözüm elde edilemezse 20 Temmuz günü "Genel Eylem" gündeme gelecek.
- ✓ Genel grev karar sarı sendikacılığın değil, Gebze'nin, Adana'nın, İstanbul'un, direnen işçilerin, halkın öfkesinin alırdığı bir karardır... Direnişler sürüyor. Direnişlere her gün bir yenisi ekleniyor. Genel direniş artık daha yakın ve yakıcı bir görev.

Gezbe'de direniş sürüyor. Gezbe Belediyesi'nden alınan 730 işçi ve memurla birlikte diğer belediye çalışanlarının da desteklediği, Gebze direnişi için 29 Haziran önemli bir gün oldu. Direniş, belediye önünden Gebze geneline yayılınca, Gebze Belediyesi'nden atılanlara karşı tahammülsüzlüğünü bağrından beri gizlemeyen polis-faşist-belediye ittifakını da açık saldırıya geçtiği gündü 29 Haziran.

GEZBE: 29 Haziran'da Direnişçilere Saldırı BİRLİKTE DİRENİRSEK KAZANIRIZ

renişi belediye önünden genele taşımak, halkta bütünselleştirmek iste-

yen Gebze İşçileriyle Dayanışma Komiteleri oluşturuldu. Komitelerin önünde tek bir hedef vardı: Direniş halkta bütünselleştirmek, genele yaymak...

Dayanışma Komitelerinden Çağrı: "Kepenleri Kapatalım"

Komiteler 29 Haziran'da özellikle gecekondu mahallelerinin asnafları işçilere destek olmak, kendi ekmeğine, onuruna sahip çıkmak için direnişi yaygınlaştırmaya, kepenk kapatmaya çağırdı.

Dayanışma komiteleri kepenk kapatma çalışmalarına ağırlıklı olarak Gaziler, Arapçeme, Mudurnu Tepe, Ulaş Tepe, Köşklü Çeşme, Sultanorhan ve Hürriyet mahallelerinde yürüttü.

"Geç bile kaldınız neredeydiniz... İşçi-

ler hakkı, onları yalnız bırakmamak gerekir. Biz esnafı konuşuruz." diyen, çalışanları yürütenler evlerinde ağırlayan, yardımcı olabilmek için çırpanın ev kadınları, bildirileri dağıtan çocuklar, komitelerle birlikte çalışan belediye işçileri de harekete birleşme yürüttü. 29 Haziran'a kadar, Çalışmalar kepenk kapatma çalışmalarından haberdar olan polis ev, dükkan dükkan dolaşarak dayanışma komitelerini karşı sürdürdüğü açık terör rağmen devam etti. Genel-İş'in bildirilerini dağıtan işçiler kepenk kapatma çalışmalarını yürütenlerle birlikte sokak sokak, ev ev çalışmalarını sürdürdüler.

Direnin Karşısında Bir Sendikacı: Şevket Atalay
Gebze direnişinde 29 Haziran öncesi

ve sonrasında hareketli günler yaşarken Genel-İş Gebze Şubesi Başkanı Şevket Atalay direnişi bir an önce bitirmeye çalıştı. "Bilmiyorum, ben önce bile bilemek için kolları sıvırmıştım bile. Rİ Belediye Başkanı Ahmet Pembegölü görüşmek için işçilerin oluşturduğu komiteyle "Taviz vermezsem belediye başkanıyla görüşmek" diye pazarlık ediyordum. Şevket Atalay kepenk kapatma çalışmalarına karşı da açıkça tavır aldı.

Şevket Atalay polisin, sivil-faşist ve RİP'lerin tüm güçleriyle anjellerini, çağışmaları eylem için yerel gazeteleri, çalışmaları yaparak "Tahdiklere kapılmış"ı" çağrısı yaptı.

Şevket Atalay şimdi de uzlaşma hazır olduğu konusunda Rİ'li belediye başkanını iknaya çalışırken, işe dönmeye bile kaç işçinin gönüllü olarak isten-

Direnin Destekte Sormat Adım: Dayanışma Komiteleri

10 Haziran'dan beri süren Gebze belediye işçilerinin direnişine destek veren Devrimci Sol Güçler; desteğin yalnızca belediye önünde sınırlı kalmasını zi-yaretlerle sınırlandırılmaması gerektiği düşüncesini taşıyorlardı.

Devrimci Sol Güçlerin çağbalarıyla di-

Türk-İş başkanlarla toplantısı yapıldı

Türk-İş'e bağlı sendikaların genel başkanları 28 Haziran günü Ankara'da toplandı. Toplantıdan sonra bir sonuç bildirgesi yayınlayan başkanlar, aldıkları kararları basına açıkladılar.

Türk-İş'e bağlı 12 sendikadan genel başkanların toplantıdan bir gün önce bir araya gelecek, toplantıda herhangi bir hükümet önerisinin tartışma konusu yapılmayacağı çalışması durumunda toplantı- nın ertelenmesi ve Bayram Meral'in be- retlerinin dondurulması istegini yinelenmesi durumunda müdahale edilmesi, 28 Haziran'daki toplantıda ise ağırlıklı olarak; işten atılmalar, anti-demokratik uygulamalar ve ücret zamlarının dondurulması karşısında neley yapılabileceği tartışıldı.

Toplantıda söz alan Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber, bugün Türkiye işçi sınıfının tarihinde hiç görülmemiş şekilde işsiz iktidarın saldırısına uğradığını ve bu saldırıların önüne geçmenin tek yolu- nın strese genel grev olduğunu belirtti ve şöyle devam etti: "Bugün gelinen nok- tada Türk-İş Yürütme Kurulu işçi sınıfı-

nın çok gerisinde kalmıştır ve kitle kuy- rulculuğu yapılmaktadır. Başkanlar Ku- ru'tu'nun temsil etmiş olduğu insanların sorumluluğunu yerine getirebilmesi için işten atma, ücretleştirme, tayinleştirme, insan hakları ihlalleri ve diğer anti-de- mookratik uygulamalara karşı mücadele etmelidir, yani bu toplantıda sarı sendika- cılık anlayışı mahkum edilmelidir.

Bir ilke vardır mücadelede; hak onu almak için mücadele edenlere layıktır; yani bir Başkanlar Kurulu olarak bu hakla layık olabilmek için mücadele et- me sorumluluğunu kendinizde hissetme- liyiz. Türk-İş yönetimi bu doğrultuda po- litika üretmeli ve ilkökme işçi sınıfı hare- ketine damgasını vurabilmelidir. Bu ku- rultan böyle bir karar çıkmazsa bir Li- man-İş olarak birlikte hareket edeceğim sendikalarla siyasi iktidara karşı ta- vir alacağız. Bu Başkanlar Kurulu'na önerimdir: en yakın tarihte genel grev ka- rarı alıp görevini yapmalıdır. Bayra pro- fesyonel sendikacılar olarak gerekirse başkanlığa yürünmelidir."

Toplantıda konuşan diğer genel baş- kanlar, alınan kararların sadece iktidar- ın dondurulmasına değil, tüm anti-de- mookratik uygulamalara karşı olmasının gerektiğini vurguladılar. Sendikacılar, ayrıca saldırının sınıfa saldırı olduğunu belirttiler, bu saldırıların Mânîr Ceylan ve Atalay Aygün'le son bulmayacağını da vurguladılar.

Toplantı sonrasında alınan kararlara göre: Sendika genel başkanları 12 Tem- muz günü başkanlığa yürüyecekler ve Başkanlar Tansu Çiller'le görüşecekler. Bu görüşmeler sonrasında hükümet be- retlerinin dondurulması ve anti-demokratik uygulamaların konusunda gerim adı- matlarına 20 Temmuz günü genel greve gidilecek.

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda alınan ve basına açıklanan bu kararlara hükü- metin taviri her zamanki gibi oldu. Devlet Bakanı Bekir Sami Döç, işçi sınıfının gü- cünü, neley yapılabileceğini bilmiyor ve sarı sendikaların uzlaşmacılığına fazla gö- vünüyorsa gerek, alınan kararları "işçi-

sinfinin bildiği adı kesmesi, ekmeke yedi- ği kapıyı kapatması" olarak nitelendirildi...

Hükümetin sözcükleri bu sözleriyle pervasızca emekçileri tehdit ediyorlar. Ancak işçi sınıfının kimin kendisi bildiği dahi keştiğini öğretene ve hangi sendika- ların kendilerini gerçekten savunduju- nu öğrenene kadar da çok azak değil. Yeter ki, kendiliğinden güvensin, iş- tayı durdurulsun. Sarı sendika alplarının göstermelik kararlarla yapmaya çaşı- cakları ayak oyunlarına gelmeyelim.

gütleyelim

cağının hesaplarını yapıyor.

Gebeze'de Polis-Sivil-Faşist İşbirliği
Direniş salındıkları işçilere destek olmak için çağırılanların emeğin düşmanları da boş durmuyordu. Refah Partisi Belediye Başkanı Amel Pembeoğlu RP'lileri ve MHP'li faşistleri seferber etmiş, bir yandan belediye önünde direniş sürdüren işçilere, bir yandan da mahallelere çağırma yürüten dayanışma komitelerine karşı seferber oluyor, provokasyonlar yaratmaya çalışıyor. Gerçekler, faaliyetin bu çabası Gebeze Emniyet Amir Hasan Tola'nın da açık desteğiyle doğru. Direnişin ilk günlerinde "İtlim" bir tablo çizen Hasan Tola'nın, son günlerde İstanbul'dan gelen cep kuvvetleri, sivil polislerle kendisi daha güçlü hissediyor, daha saldırgan davranıyor.

25-26 Haziran günlerinde Gebeze'nin emekçi mahallelerinde başlayan polis terörü sonucu 30'un üzerinde işçi, genç, ev kadını gözaltına alındı. Gözaltına alınanların büyük çoğunluğu emeğin bir bakırların 8'si götürüldükleri Emniyet Müdürlüğü'nde 5 gün tutulduktan sonra 29 Haziran günü çıkarıldıkları savcılık tarafından serbest bırakıldılar. Gözaltındaki 6 işçiye çok yoğun işkence yapıldığı, 30 Haziran günü SIP İstanbul İl Merkezinde yapılan basın toplantısıyla açıklandı.

Devrimci Sol Güçler İhbarçısı Cezalandırıldı

Sultanhanı Mahallesi'ndeki Ari Ekmeğ Fabrikası sahibi işgüzarlık yapan faaliyetlerden biriydi. Dayanışma komitelerinin kepenk kapatma çağrısı yapan

bildirirlerini gençlerin elinde gör-
nünce,

gençleri zorla
firinın içinde tutu-
rarak polisi çağırarak
komite üyeleri kısa bir tartışmanın ardından firinı terk ettiklerinde polis

gençleri gözaltına almak için firinın yanına
gelmeyi bile. Ateş açan polis zorla
tutuklayarak üç kişiyi gözaltına aldı. Ari Ekmeğ Fabrikası sahibi, üç kişiyi gözaltına
aldırmakla yetinmeyip ayrıca tehdit etmek için gönüllü olarak emniyete kadar
götürmeyi de kendine görev bildirdi.

Faşist firm sahibinin ihbarının üzerinden 4 gün geçtinde işe Devrimci Sol Güçler birleşimi cezalandırıldı. Ari Ekmeğ Fabrikası, sahibinin faşist olması, polise işbirliği yapması ve devrimcilere karşı saldırgan tavırı nedeniyle 29 Haziran günü Devrimci Sol Güçler tarafından molotoflandı.

29 Haziran: Gebeze Polis İşçileri Altında

Polisen gündüz yitmiş yapıldığı Gebeze, kepenk kapatmanın yapıldığı 29 Haziran'da adeta ıgal altındaydı. İl dışından getirilen polisler belediyenin etrafını, şehir merkezini tuttular. Sabahın erken saatlerinde Gaziler, Arap Çeşme, Mudumu Tepe, Ulaş Te-

Sinem
AYDIN

pek vermesi bizlere yardımcı olması mümkün bizlere ulaşmasını zorluyordu. Bazı mahallelerde işe kendi aralarında kurdukları gruplarla bizlere gelip "Bizlerle birlikte çalışmak istiyoruz, sizler evde bekleyin. Bizlerin yanına bir arkadaşınızla gelin, bizleri destekleyin" diyecek katliamlar istiyorlardı. Tek olumsuz tepkiyi Sultanhanı mahallesindeki Ari Ekmeğ Fabrikası'nın sahibinden aldık. Firinin sahibi "Sizler bu yetkiyi kimden alıyorsunuz?" diyecek işçiyi üstümüze kitlemeye çalıştı. Çırağın da polise haber vermesini istedi. Bizler de polise bir olayın olduğunu söyledik, bu yüzden telefon açtı, ihbar etmiş. Dükkan-
dan çıktıkları sonra biraz sonra önümü-
zümüzü keserek bizleri gözaltına aldı.

pe, Köşklü Çeşme, Sultan Orhan ve Hürriyet mahallelerine yüzlerce polis yığıldı. Polis bunlarla da yetinmeyip kepenk kapatma emralları tek tek teyazla-
rken kepenklerin açılması için tehdit etti. Polislerin çağırılması Refah Partili ve MHP'lilerin de yardımcı olması kepenk kapatma emrinin sürekliliğini engelledi. Şehir merkezinde işe, polis tehditlerinin yanı sıra, emsalin çoğunluğu RP'si olması ve emsal odası başkanının bir-
taraftaki şeyhi olması nedeni ile emsaller iş-
çilere destek olamaktan uzak durdular.

Polislerin bir kısmı mahallelerde kepenk kapatma emrini kısımlar için uğraşırken, Emniyet Amir Hasan Tola'nın emrinde başka bir polis grubu da yan-
larında sivil-faşistlerle belediye hizmet araçlarını durdurdu garaja göndirdi. Belediye önündeki kilitli kaldırıma çekinen polis garajlarda olay çıkarmak sivil-faşistlerin hizmet araçlarını durdurma çabalarını sağlayacakları. Ama başarısızdı. Polislerin ve sivil faşistlerin karşısına işçi aileleri çıktı. Ailelere polislerin yanısı-
ra ailelere sivil ve faşist olan sivil iş-
çi-faşistler de saldırdılar. Gebeze Emniyet Amir Hasan Tola'nın işçi ailelerine si-
lahların kabzasıyla vurulmuş bir yandan da yanından getirdikleri sivil-faşistlerin "Bunların hepsini parayla tut. Buradan sıkı söküp atacağız, kökünü kazıyacağız" diyorlardı. Aileler sivil faşistlerin ve polislerin saldırısına rağmen araçları-
nı garajdan çıkarmaya çalışıyorlardı.

Bir Günde İkinci Saldırı

Aynı gün öğle saatlerinde destek zi-
yaretçileri nedeniyle saldırmayan polis, akşam olmasını belediye TİYAT'DI aileler BEM-SEN'li memurlar, TODEF'li ve DLMK'lı öğrencilerin de aralarında olduğu çok sayıda ziyaretçinin belediyenin önünden ayrılmaması ardından akşam
polis saldırıya geçti.

İşçilerin Genel-İş Gebeze grubunun iş-
zıncıyı yitirmelerinde de olumsuz et-
kilenmesi saldırı karşısında geri adım
atmadı belediye binasının kapısının
önünde daha geri bir noktaya çekilmesi-
ne yol açtı. Polis cadiflar zorla sökerek
belediyenin önüne doğru yerleşti.

Refahlı Belediyelerden Direniş Karşı İttifak

Gebeze'de polis saldırısının ardından bekleyiş sürerken Refah Partili Tuzla Be-
lediye Başkanı İdris Güllüme Tuzla Be-
lediyesi'nden Gebeze Belediyesi'ne temel işleri aksatmamak için memur ve iş-
çi göndererek fiili olarak Gebeze'de süren
direniş kurmayla hazırlanıyor. Tuzla Be-
lediyesi Gebeze'ye gelecek personeli be-
zir tablo çizmiş günlerde polis sal-
dırdı. RP'li belediyelerin yeni tak-
tiliye desteklenmeye çalışılıyor. Emek
düşmanları direniş karşısında cephele-
rini.

Bugün Gebeze direnişini ağırıkları olarak emekçilerin yoğun olduğu mahallelerin ve işçi dışından gelen demokratik işçi ve kurumların desteğiyle sürüyor.

Türk-İş'i ve iktidarı köşeye sıkıştıralım

Olğarların halkı tamamen teslim almayla kadar uzanan programında sari sendikalar önemli bir rol oynama-
saktadı. Tabanın ve devrimci sendika-
cılarının baskısıyla 12 Temmuz'da hükümetle görüşme ve 20 Temmuz genel grev kararlarını alan Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral yine de sorunu "hükümetin enflasyon oranında zam vermek istemediği" üzerinde yoğunlaştırarak daha baştan ücret zammına haspetmektedir. Öyle ki, bu ücret zammı bile "enflasyon oranı" gibi ifadelerle işçilerin ekonomik taleplerinin gerisinde tutulmaktadır. İşçilerin özeleştirime-taşeronlaşmaya ve iş-
yeri kapatmalarla gündeme gelen iş-
teri atılma ve sendikalaşmaya soru-
ları sari sendikacılık için ikinci planla-
bile değildir. Türk-İş üst yönetimi bu-
gün 500 bine varan işçilerin ve onların ailelerinin haklarını savunmanın, ge-
listirmenin değil; işçilerin tepkilerini söndürmenin yollarını aramaktadır. Meral'ın "ülke sorunu ile haliken so-
rumlarını ön planda tutuyoruz" sözleri demagogik değil, işçiye karşıdır. "Ülke sorunu" diye söz eden emek-
çi halkın değil, egemen sınıfların so-
rumlarıdır.

Meral, "Türk-İş bir zaman soru-
ları masa başında çözüme yansızdır," sözleriyle daha hükümetle görüşmek-
meden işçileri etkilemeye çalışmak-
tadır. Bugün Türk-İş üst yönetimi, iş-
çiler tarafından dayatılmış olan 12 Temmuz görüşmeleri ve 20 Temmuz genel grev kararlarından rahatsız ol-
makta, en az zararla çark etmesini yollarını aramaktadır. Bugün işçi sınıfının, dürtüst ve onarık sendikaların birleşmesi yapması
gerekir, bedeller ödemek kazanmak
hakkı, yine bedeller ödemek göze
almak sonuna kadar savunmalıdır.

İşçiler olarak:
Özeleştirime-taşeronlaşmaya ve iş-
yeri kapatmalar konusundadır;
İş güvencisi ve sosyal haklarımız
konusundadır;

Ekonomik taleplerimiz konusundadır;
Gerçek adınlar alınmaması izin ver-
memeli, sari sendika anlayışını ve iktidarı köşeye sıkıştırmalıdır.

Soruna yalnızca 500 bin işçi için
değil, diğer işçilerin, memurların ve
tüm emekçi kesimlerin sorununu olarak
et alıp işçi-memur ve tüm diğer
emekçi kesimler olarak direniş ge-
çmesini yollarını aramalı ve bulmalıyız!

Bugün bizleri bir araya getirdiğimiz-
de, haklarımız "fedakarlık" demo-
gajlerine aldanmadan sonuna kadar sa-
vundığımızda önümüzde hiçbir güç
duramaz.

Sendikalarımızı geride atıp atmasına
izinvermeyelim.

İktidarın ve sendika ağalarının
oyunlarına karşı;

İşimizi, ekmeğimizi, onurumuzu
savunmalıyız!

Görev: Örgütlemek ve örgütlenmek

Barışvazının 5 Nisan saldırısı giderek ağırlaşan saldırılar yaratarak devam ediyor. Buna karşı emekçilerin henüz yeterli bir karşı saldırı yönetecek sermayeyi geriletilmediği ya da mevzi kayımlar durdurulduğu söylenemez. Yer yer ortaya konulan tepkiler ve özellikle işçi kıyımlarına karşı gelişen direnişler önemli ölçüde birliktir, bu gerçeğe hiçbir deşifreyebilecek boyutlarda değil.

Bunun en önemli nedeni işçi ve emekçilerin örgütsüzlüğüdür. Çeşitli demek, sendika vb. örgütler ise birer mücadele silahtır olmakla uzak yapılarıyla mevcut örgütsüzlüğe geyiklerini kefenlerden farkız durmazlar. Kısaüstü emekçiler onları bir araya getirip güçlü kılacak örgütlere sahip değildir. Bu, emekçilerin, "devlet" gibi güç bir örgüte sahip sermayenin karşısında silahtız savakmaları anlamına gelmektedir. Açık ki, örgüt silahından yoksun olanlar ne kadar kalabalık olurlarsa olurlar güçsüz ve yenilime mahkumdurlar.

Devrimcilerin görevi işçi bu noktada önem kazanıyor. Halkı olanları, milyonlara olanları, üretin ve yaratılanların eline örgüt silahtı vermek! Örgütlemek bu yaratılanları silahlarmak, güçlü kılmaktır. Çünkü bütün silahlarmak olanı örgütür. Ancak güçlü bir örgüte sahip olanlar sermayeyi düş getirebilir, ancak devrimi bir örgütün önderlik ettiği kitleler taleplerine kavuşabilirler.

"Açlığa ve Zulme Karşı Ayaga Kalkmak" çağrısıyla işçi ve emekçilerin sermaye ve çeşitli diğerlerden vanti olan devrimciler bu örgütlenme görevine karşı çalışıyor. Devrimci tarfından yürütülen ajitasyon-propaganda faaliyetleri, tek tek birimlerde, alanlarda ve yavaş yavaş belirginleşen kitle direniş noktalarında bu görevi göre pekiplenmektedir. İşçileri, işçileri, kamu emekçilerini, küçük esnaf ve üreticileri, gençliği, kadınları kendi kollarına yaygın biçimlerde örgütlü hale getirmek temel görevidir. Bu örgütlülük hangi biçimde olursa olsun içerisinde siyasallaşmış unsurlardan oluşan bir çekirdek yaratılması, bu unsurlarla kalıcı ilişkiler geliştirilme için örgüt çaba gösterilmesi görevin en az üçü kadar önemli bir halkusudur. Birincisi, emekçi halk kitleleri sorunları ve talepleri etrafında örgütlenmek, buna bağlı olarak ele alanan ikinci ise devrimci tarafa örgütlenmek. Bu ikisi iş işi, ancak aynı ayrı ele alınarak, aynı ayrı önem verilerek bir arada yürütülmek zorundadır.

Ancak böyle bir perspektif belirleyiciliği altında yürütülen kampanyalarda çalışmaları yalnızca yapılan protestolar gösterileri, eylem ve etkinliklerle sınırlı kalmaz. Her etkinliğin sonunda daha işçi kitlelere ulaşmak gibi bir bakiy bırakılmaz. Görev, bugün yavaşlarken işçinin işçilikte yüz yüze kaldığı, milyonlara emekçinin ekonomik terlet altında yaşamaya sermaye verildiği, küçük sanayilerin yok olmak üzere olduğu koşullarda devrimcilerin kitlelere ulaşabilmek için "iş birarık sız tutması" yeterli olacaktır. Tek aşamada tepkileri maddiade edilebilir, tepkileri açığa çekiltili bir yapı içinde toplayabilmeye ve her peyden önemlisi de tepkileri geçici olduğu koşullarda işçileri sürekli kılabilenme vazgeçilmez görevlerimizdir.

Olaya bu çerçeveden bakıldığında örgütlenmede açılım sağlamak için en uygun denenecek koşulları oluşturdu bir süreçte var olan tepkiler bir zaman alevi gibi söndürülebilecektir. Bunun böyle olması isteniyorsa, örgütleyecek kitleleri hareketi geçirmek, kendiliğinden gelişen kitle eylemlerini yönlendirip siyasallaştırmak ve bunları bir kalıcı sonuçlar yaratılabilmek gerekiyor.

En küçük bir gösteriden itibaren katıldığı dev mitinglere kadar yapılan her eylem örgütlenmeye, mücadeleye ve hiç kuşkusuz devrimci hareketi taşıyıcı kanıyacaktır. Burada önemli olan örgütlenmenin adı-sana değili, kitlelerle kurulan kalıcı ilişkiler ve örgütleri hareket ettirmek ırsardır. Bunun için plan-programları bir şekilde ve "örgütlenme-örgütlenme" perspektifi bir an olsun gözden kaçırılmadan hareket etmek gerektirir. Devrimci hareket böyle bir yaklaşımda sonucunda, daha geniş kitlelerle daha kalıcı bağ kuracaktır. ♦

İşten atılan İskenderun belediye işçileri direnişi seçti

Belediyelerdeki işçi kıyımı zinciri yeni bir halka daha eklendi. Şimdi ANAP'lı olan MHP kökenli İskenderun Belediye Başkanı Mete Aslan belediyeye çalışan işçi ve memur toplam 288 çalışanı 23 Haziran'da işten attı. İşten atılan 254 işçi Genel İş Sendikası'na, 34 memur ise Tm Bel-Sen'e üye.

İşten atılma kararından sonra sendika binalarında toplanan işçi ve memurlar buradan belediye binasına kadar bir protesto yürüyüşü düzenlediler. Belediye önünde oturma eylemine başlayan işçi ve memurlara polis copla saldırı. Saldırılar sırasında İskenderun Şube Başkanı Mehmet İskenderin bulunduğu 8 işçi gözaltına alındı. Aynı gün mahkemeye çıkarılan işçiler buradan serbest bırakıldılar.

İskenderun Demir-Sen, Eğitim-İş, İskenderun Hukukçular Derneği, Halkvî, İnsan Hakları Derneği, Emegin Bayrağı Temsilcileri birleşti protesto eden bir basın açıklamasıyla, oturma eylemi yapma işçilere destek sundu. Antakya Mücadele Bürosu çalışanları ve okulları ise TÖDEP'i öğrenciler de işçilere destek mesajı gönderdiler.

İskenderun belediye işçilerine en anlamlı destekleri ise Adana Belediyesi'nden işten atılan işçiler ve Mersin Arapcasaklar Belediyesi'nden atılacak açık grevinde olan işçilerden geldi. Adana ve Arapcasaklar belediyelerinden destek için gelen işçiler, İskenderun Belediyesi işçileriyle dayanışma içinde olabilecekleri söyleyerek moral verdiler.

İskenderun'da Tm Bel-Sen Şube Başkanı Halim Öztas iş haklarını yasal yollarla arayacaklarını, yasadışı olarak nitelendirilen iş eylemlerine destek veremeyeceklerini ve katılmayacaklarını belirtti. Halim Öztas'a göre işçiler "taşkınlık yapıyor, anarşistçe davranıyorlar". "Yasalık" örtüsüne sığınan sendikal anlayış, mağrurluktan, halklıktan ve ölkemizi ger-

İşsizlik zulüm demektir. "Zulme ve Sömürüye Son" diyen İskenderun belediye işçilerine mücadeleyi yükseltmek düşüyor.

çeklerinden hiçbir şey anlamadığını bir kez daha gösteriyordu. Belediye önünde sürdürülen oturma eylemine 28 Haziran'da işçi çocukları da katıldı. İşçi çocukları elinde "Babam İşten Atıldı Ar Kaldım" işçi dövizleri taşıyan, işçiler de zaman zaman "Aşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "İşçi Ki-

yımına Son" sloganları atıldılar. Ayrıca belediye işçilerinin taşıdığı bir pankart belediye önünden geçerken ilgi odağı oldu: "Adı: Mete Aslan, Unvanı: Belediye Başkanı, İş: İşçi Memur Atar, İportatçı, Kebapçı Toplar, ZULME VE SÖMÜRÜYE SON!" ♦

Pamukkale'de direniş

Dentizl-Pamukkale Belediyesi'nde çalışan 3 işçinin 23 Haziran'da işten çıkarılması sonucu, çalışan tüm işçiler iş bırakarak oturma eylemine başladılar. İşten atılardan birliğine toplam 48 işçinin çalıştığı belediye iş bırakma eylemi üzerine ANAP'lı belediye başkanı Osman Akkılal 15 işçinin daha işine son verdi. Bunun yanında belediye başkanı "Eylemi bırakın, çıkarılmayan işçilerle toplu iş sözleşmesi yapacağız" diyerek eylemi kırma çabasında. Gerek işçiler gerekse de DİSK Genel İş Dentizl Şubesi tüm işçiler işe alınmaya kadar eylemlerini sürdürmeye açıkladılar. ♦

Çaydarmar Ocağı boşaltıldı

Türkiye Tm Kömürleri İşletmesi'nin kapatılması kapsamında, bir yandan işçiler emekçi edildiren, diğer yandan da bazı ocaklar işletmeyle birlikte tasfiye edildi. Özlümler müessesine bağlı Çaydarmar İşletme Müdürlüğü tamamen boşaltıldı, buraya bağlı ocaklar da kapatıldı. Burada çalışan işçiler işe kişisel eylemler ve iş aileleriyle birlikte Asma'ya gönderildi. Söküm işçileri devam eden üretim araçlarından, hırsız olmaları ise ihale yoluyla satışa çıkarılacağı açıklandı. ♦

Demir-Çelik'te taşeron işçileri iş bıraktı

İskenderun Demir-Çelik Fabrikası'nda taşeron firmalara bağlı olarak çalışan işçiler 27 Haziran'da iş bıraktılar. İş bırakma eylemine ÖZ Çelik-İş Sendikası'na üye 3 bin işçinin 300 kadar katıldı. Demir-Çelik işletmelerinde yedi taşeron firmaya bağlı olarak çalışan işçiler, bu eylemlerine bölünmüşlüklerine son vererek haklarını almak için bir araya geldikleri oldular.

İş bırakma eylemine katılan işçiler, İskenderun Demir-Çelik Fabrikası'ndaki durumları şöyle de getirdiler: "Aşasın ücretlere çok ağır partilerde işe gibi çalışıyoruz. Hiçbir sosyal haklarımız ve iş

güvenliğimiz yok. Taşeron firmaları, Inter-Mak, El-Mak, Özde Temizlik, Tokgöz, İnter-Mak, Atım ve Eren firmaları tüm bu kötü koşullara rağmen aylıkla 3000 lirası ayı çektiler. Sigorta primlerimizi de yatırmadılar. Özellikle Celfihane ve Hadhehne bölümlerinde çalışan işçi arkadaşlarımız 'çelik burunlu ayakbaşı' giymeleri gerektiği halde, bu bölüme çalışanlara 20-30 bin liralık spor bez ayakkabılar veriliyor."

Su tesisatlığı, elektrik tesisatlığı, yaza işleri, inşaat, kök ve yemekhanede çalışan işçiler

ışma koşulları pek farklı değil. ÖZ Çelik-İş Sendikası'na üye olan işçiler sendikaları ve İskenderun şubesinde bugüne kadar hiçbir sorunlarıyla ilgilenmediğini ve çözüm getirmeyi de belirttiler.

Bu sorunlar kapsamında 27 Haziran'da iş bırakma eylemine geçen işçilerin eylemi 3 gün sürdü. Taşeron firmalara bağlı olarak çalışan işçiler, taşeronların kendilerini bu denli sömürmesine artın izin veremeyeceklerini, gerekirse oturma eylemi, açık grava gibi eylemlere geçeceklerini açıkladılar. ♦

Direnişler ve uzlaşmacı-reformist sendikacılık

"Bu diğile eylem yapacak işçi bulamayacaklar..." Bugün işi sendikalar içinde bulunduran durumun burjuva basını bile bu şekilde ifade etmekte kendini alamıyor. Son üç ayda İstanbul atılan işçi sayısının 600 bini bulduğu bir ortamda, ser-reformist sendikaların halen "eyleme geçecekleri" nakaratı tekerlamaları, ama yasanların karşısında kılını dahi kıpırtılamayacağını göstermektedir. Bu durum Türk-İş'e olduğu kadar DISK ve bagli sendikalarla da farklı değildir.

Bugün yolları açarak yasanın işi kıyımına karşı işçilerde var olan tepkinin açığı çıkarılmamasında işi sendikalarının vurduğumuz mahzurların önemli bir payı vardır. Bunun yanında kıyımın uzrayan işçilerin yaratıkları örgütönlükler ve atışedikleri mücadele ise bu tür sendikaların değil, işçilerin özgüvenine olan güvenin bir sonucudur. Sendikaların tepelerine koşulan bürokratlar, pek çok direniş yasadığı gibi direnişleri elleri taşamak bir yana, geriyecek bir an önce bitirmeye çalışmaktadırlar. Bugün atışedilen uzlaşmacı-reformist sendikacı tavrılara karşı mücadele direnişle-

rin önemli bir yanını oluşturmaktadır. İşçilerin sendikali olmadığı yerlerde kendine güvneni yazdığı, direnişle ilgili programları gibi etkilenen yeniliği getirirken, sendikali olmadık yerlerde ise direnişin talepleri ile sari ya da uzlaşmacı reformist sendikalar arasında bir mücadele söz konusudur. Direnişler değil kararlilik mevcut düzeni olduğu kadar uzlaşmacı "arabulucu", "smifia-rutted sendikacılık" yapması ilke edinen sendikacıların da tedbirin emektedir. Çünkü mücadele bir yerde olan devre dışı bırakmak, gerçek yüzlerini açmak çikarmak ve teşhir etmektedir.

Bugün yasanın onca kıyımına rağmen Gebze'de, Adana'da, İstanbul'da belediyeelerden atılan işçiler dışında ciddi bir direniş tavrı yoktur. İsten anılan 600 bine yakın işçi içinde direniş nehlir ise ancak birkaç bin belediye işçisi. Çoğunluğu DISK'e bagli Genel-İş Sendikası'nda örgütli olan bu işçiler, kendilerine "devrimi" payesini yakıyarak sendikacı yöneticilerinin uzlaşmacı tutumlarını ezip geçerek, devrimi enderlik etrafında birleştirmeden sonra, kaderlerini boyun eğmekten başka yapılabilecek şey yoktur. Bunun somut örnekleri DISK Genel-İş'e bagli işyerlerinde yasadı. Darıca Belediyesi'nden atılan 133 iş-

çinin direnişinin sahiplenilmemesi direnişin bitmesinde önemli bir etken oldu. Sendika işi kıyımına karşı tavrı alacağı yerde, Darıca'da RPT belediye başkanının uyguladığı politikayla uzlaşmıştır. İşverene görüşen Genel-İş Gebze yöneticileri, "Bundan sonra işçi atılmayacak. Atılan işçiler ise belediye yeni şirket kurarsa onlara alınacak" şeklinde bir anlayışla açığı direnişin önüne geçmiştir; direnişin geçen bir kısmı işçide de sahip çıkılmamıştır. Sonuçta 133 işçi sokakta kalmıştır. Keza İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bagli İSTON'da da benzeri bir durum yaşanmıştır. 7 işçinin atılmasıyla başlayan toplu iş bırakma eyleminde işverene görüşen Genel-İş 8 Nolu bagli yöneticileri "Atılanların alınmaması, ancak yeni işçi kıyımı olmaması" yönünde bir anlaşmaya vararak, 14 Haziran'da başlayan direniş 15 Haziran'da bitirme kararı almış; ancak ertesi gün 17 işçi, ardından da 82 işçi daha işlerini atılmıştır. İş bırakma eyleminde başta tüm işçiler katılırken, şimdi direniş baştan takılman tavizkar tutum sonucu dinamizmini kaybetmiş, kazanma coşkusu kırılmıştır.

Bugün belediyeelerde yasanın bir or-

nekler dün de tekstil işyerlerinden atılan işçilerin direnişinde yasadı. Örneğin, Polar Giyim işçisinin kararlılığı karşısında DISK'e bagli Tekstil Sendikası hep kendi hesaplarını dayattı. Onlara göre ne olursa olsun toplu sözleşme için yaratılan koşullar bozulmamalıydı. Ben işçi direnişlerinin elinden tutulmalı ise "yaptık olmadı", göstermelik tavırların da geçmemiştir.

27 Mart öncesinde SHPT belediye başkanlarının gölgesine sığınarak işçileri kolay örgütleyen Genel-İş yöneticileri, onlara belediyeledi kıyım karşısında yine işine gelen kolay politikaları sarıyıyor. Bunlar işçi işçilerin atılmasından sendikaların işkolu barajını etkileyecek önemiştir. Bunun dışında ise işverenlerle çatışmadan kaçınmak, "aman şimdiye kadar böyle olmuş, bari bundan sonra olmam" gibi tavrılarla direnişin işten işe destaklamaktadır.

Direnisi altın alta kemiren, ya da açığı "şimdiye kadar olmuş ama bundan sonra olmayacak" türünden anlatımlara karşı işçi sınıfı uyanık olmalıdır. İşçiler, korkan ve daha baştan yenilgiyi kabullenen bu yöneticilere dışgınlıklarını brakmamalıdır. Onlara güvenmek kaybetmek, kendimize güvenmek kazanmak demektir. ○

Sümerbank işçileri: "Kaybedecek vaktimiz yok"

Bakırköy Sümerbank Tekstil işçileri ve yine Sümerbank'ın Yıldız Porcelen işçileri sendikası ağalanna çekti cevap verdir: "Kaybedecek vaktimiz yok. Ya öne geçip mücadele edelim ya da kenara çekilip engel olmayın. Genel Grev kolay değil diyenler kotuklarını bırakıp eylemlere istislahat gitsinler."

Türk-İş'in son Başkanları Kuruolu Toplantısı'nı bir gün kala eylem yapan Sümerbank işçileri toplantıdan ne gibi bir sonuç beklediklerini de böyle dile getirdiler.

Bilindiği gibi Çiller hükümeti 5 Nisan'da Bakırköy Sümerbank 25 Fabrikası'nı '94 yılının sonuna kadar kapatacağını açıklamıştı. Sümerbank Tekstil işçileri bu karara olan tepkileri on gün önce iş bırakarak ve saatli yollu tavrıyla kapatışarak göstermişlerdi. Ancak o günden bu yana sendikaların konuşa karşı olan duyarsızlığı işçilerin sabrını yitirdi. İşçilere karşı açılan savaşta ancak işçilerin topyekün mücadelesini yeni püsükteceğini dile getiren işçilere karşın, genel grev konusunda Türk-İş ağalısı işçileri oyalamaktan başka bir şey yapmıyorlar. Hatta Sümerbank işçilerinin eyleme geçtiği 27 Haziran'da bir açıklama yapan Türk-İş Eğitim Sekreteri Salih Kılıç, "Ülkenin içinde bulunduğu koşullar nedeniyle genel grev önensizi olduğunu buluyoruz. Genel grev yapmanın bir anlamı yok" diyerek hangi saats yer aldığını açıklıyorsa-

ya köyü.

İşçi doğmanı bu sendikacılar işçileri, "kotuklarını bırakıp gitsinler" diyor. Genel grev eğiliminin ağır bastığı 28 Haziran'daki Türk-İş toplantısına karşı Sümerbank işçilerinin tasdiğı kaygılar elbette yerinde. Yüz binlerce işçinin kapı önüne konulmuş, kapatılmak için fabrikaların sıraya dizildiği bir ortamda Türk-İş ağalısı genel eylemi anlamaz buluyor. Yani işçilerin yaşadığı acı sorunlar onça hiç hiç ilgilendirmiyor.

"Ya Genel Direniş, Ya Genel Direniş!" 1200 işçinin çağışığı Sümerbank

Tekstil Fabrikası işçileri 27 Haziran'da işyeri bahçesinde toplanarak önce bir basın açıklaması yaptılar. Çoğunluğu kadın olan işçiler bu arada, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İşçiler El Birle General Grevi", "Suskun Türk-İş istemiyoruz" sloganı atarak fabrikayı bir gün süreyle işgal ettilerini açıkladılar. Eylem sırasında fabrika bağtensilisi Çetin Yelken yaptığı konuşmada, yapıtları toplantıdan sonra bir günük uyan eylemi niteliğinde fabrikadan çıkıyarak karar aldıkları belireler bu tavırlı işçilerin her türlü eyleme hazır olduklarını mesajını verdiğini vurguladı. ○

Sümerbank işçileri 27 Haziran'daki eylemleriyle genel grev hazır olduklarını haykırıyor. Şimdi sıra "Genel Grev" kararını yasanma geçirmeye.

İston'da direniş devam ediyor

İSTON'da işten çıkartılan 106 işçinin 8 Haziran'da başlatılan direniş devam ediyor. Direnişin 15. gününde "Sömür ve Zulme Karşı Güç Birliği" direnişçi işçilerin ziyareti etti.

28 Haziran'da Sömür ve Zulme Karşı Güç Birliği Platformu'nun oluşturduğu 80 kişilik bir heyet "Mücadeleli Mücadelelerimiz" pankartıyla direnişçilerin yanlarında. Direnişçi işçiler dayanışma heyetini "Yasasız İşçilerin Mücadeleleri Birliği", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla karşıladılar. Güçbirliği adına yapılan konuşmada "Bugün ülkemizde 5 Nisan ekonomik kararlarının feturesi biz emekçilere destitirmeye çalıyıyor. Bu feturun sorumlusu bizler değiliz, ceremesini de bizler çekmeyeceğiz. İktidar bu feturu işçi kumlarıyla, zamlarıyla bizlerin sırtına yüklemeye çalıyıyor. Eğer işçi kıymetlerine, baskılara karşı birlik olursak göğerebiliriz. Bizler böyle bir birliğin oluşturmaya için ilk adımı attık. DKO'lerin, sendikaların ve basın kuruluşlarının katılması oluşturdumuz Sömürüye ve Zulme Karşı Güçbirliği adına güçbirliğini yayınlamıştır, daha da güçlendirmeye geçiş yapıyoruz." denildi. Konuşmalardan ardından Ayşe Gülen Hal Sahnesi oynandı. 5 Nisan saygını paketi protesto eden oyunu oynadı. Genç Ekin Sanat Merkezi oyuncuları da gir dinesiti sunduğu destek ziyareti "Haklıyız Kazanacağız", "Yasasız İşçilerin Eylem Birliği" sloganlarıyla birikti. ○

GENEL DİRENİŞ

Adana Belediyesi işçileri direnişin 48. gününde

Direniş başkentini yakınında

Adana Belediyesi'nden atılan işçilerin Ankara yürüyüşü sürüyor. Yürüyüşü içlerine geçtikleri her kasaba, köy ve ilçeden yoğun destek geliyor.

"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İlimiz İçin Geliyoruz Ankara" sloganlarıyla 22 Haziran günü Akarsuyu çimen yürüyüşü işçileri, Halkvânî'nin düzenlediği bir gösteriye katıldılar. Aynı gün DİSK Çukurova Bölge temsilcisi ile Nakliyat-İş, Gıda-İş, Lastik-İş, Oleyiş, Bank-Sen, Petkim-İş, Tüm Malye-Sen, Dev Sağlık-İş, ve İHD Ankara şubelerinden bir çok yönetici işçiler destek ziyaretlerinde bulundular.

Direnişin 45. yürüyüşün ise 16. gününde Kula-Konya yolu ayırma varan işçiler, 4 Temmuz pazarlığı günü Ankara'ya varmayı hedefliyorlar. Çevreden pek çok sendikacı, demokratik kitle örgütlerinin desteklediği işçilerden bazılarından sağlık durumları kötüleşiyor. Pek çoğunun yürümekten ayakları su topladı. Bunun yanı sıra, Hür Düksek adı bir işçi, kalp krizi geçirecek hastaneyeye kaldırıldı. Hür Düksek denirdi olduktan sonra yürüyüşe devam etti. Sultan Karahan'a karşı yorgunluk yüzünden serum takıldı. Kaya Koç'un ayak

İfriti koptu, Hüseyin Karahan'ın sağdı fazla zorlanmadan kanğiden anırına geldi. Biat Bektaş ve Bial Dedecan adlı işçiler başırsak enfeksiyonu geçirirkin. Cumali Çataltepe adlı bir işçi de mide kanaması geçirdi. Ancak tüm bu yorgunluk ve rahatsızlıklara rağmen, işçilerin morali çok iyi. Mücadele azimleri ve coşkuları gittikçe her yere taşıyorlar.

Bu arada Adana'da da işçi aileleri ve Özgür-Der'li aileler 24 Haziran günü Adana Genel-İş Sendikası önünde toplanarak bir basın açıklaması yaptılar. Sonuna kadar direnişçilerin yanında olduklarını söyleyen aileler, otobüslere binerek yürüyüş işçilerin yanına ulaştılar. Konaklama yerinin 5 km. öncesinde işçilere yetişen aileler, işçilerle birlikte konaklama yerine dak yürüdüler. Ancak konaklama yerinin ve koşulların yetersizliği nedeniyle aileler tekrar Adana'ya geri döndüler.

Genel-İş 2 No'lu Şube Saymanı Kerim Or ve **direnişçi işçilerden Mustafa Zongur** ile görüşerek direnişçi işçileri görüşlerini aldık.

Kerim Or: Direnişimiz kendi içerisinde bir okul oldu. Çevre

halkının ve kitle örgütlerinin verdiği destek güzeldi. Eylemliklerimizle işçi sınıfına mesaj vermiye, toplumu işçi kıymına karşı duyarlı kılmaya çalışıyoruz. İştan atılan arkadaşlarımızın işlerine dönmeli, işçi sınıfına bir zafer daha hediye edilmesi demektir.

Mustafa Zongur: Ankara bizim sorunumuza mütlaaka kaç bulmalıdır. Bizler, yanı soğaka atılanlar işsizliğin ölümlü olduğunu biliyoruz. Bunun için de haklarımız verilene kadar mücadeleye edeceğiz. Eğer Ankara'dan bir sonuç alamazsak, Adana'da eylemlerimize devam ederiz. ☐

Çağrımız her yerde...

Devrimci Sol Güçler **Antakya'da** yaptıkları bir gösteriyi duyurdular! "Açığa ve Zülme Karşı Ayıya Kalkalım" çağrısını. Armutlu mahallesinde 26 Haziran günü yapılan gösteride yüz yakalılar lastikler ve ateşlerle trafikle kapatıldı. "Zama Zülme Karşı Birleşim Savaşalım Kazaanalım" pankartının asıldığı gösteride ayrıca sloganlar atıldı, kulaqlar yaldı.

Adana'da ise kampanya yaygın olarak yapılan yazımlar, kulaqlar, dağıtılan bildiriler ve asılan pankartlarla sürüyor. 25 Haziran günü Zıyapaça Mahallesi'nde kulaqlar yapıldı. Evleride Evleri bildiride "Zam, Zülüm, İşkence İşte Fazizim" yazımlarına yapıldı, bildiriler dağıtıldı. 25 Haziran günü Anadolu Mahallesi'nde asılan pankartlar "... Ayıya Kalkalım" çağrımız tekrarlansın, aynı gün Devrimci Sol Güçler Belediye Evlerine "Anakent Belediyesi işçilerinin onurlu direnişini destekliyoruz" yazılı bir pankart asıldı. 26 Haziran'da Anadolu Mahallesi'nde kahve konuşmalar ve bildiriler dağıtıldı yapıldı.

Karadeniz Ereğlisi'nde Ereğli Demir Çelik'in (Erdemir) emperyalistlere peşkeş çekmeye çalışıldığı günlerde Devrimci Sol Güçler işçileri ve tüm halkı somürüne ve zulme karşı mücadeleye çağırıyor. 26 Haziran'da Bağlık Mahallesi, Yama Mahallesi ve Erdemir Bağlık Kapısı giriş bölümünde yapılan kulaqlar bu sendişin fidesaydı.

Eskişehir'de da kampanya devam yazımla devam etti. 24 Haziran akşamı Yıldıstepe ve çevresinde kampanya çağrılarını içeren yazımlar yapıldı.

İstanbul'da Mustafa Kamal Paşa ve Esat Paşa mahallelerinde 24 Haziran günü "Açığa ve Zülme Karşı Ayıya Kalkalım" çağrısı yapan Devrimci Sol Güçler imzalı pankartlar asıldı.

Çağrımız Mahkeme Kürsülerinde
Malatya Devrimci Sol davası tutsakları protesto eylemlerini mahkemelere taşıdılar. Devrimci Sol davası tutsaklarından Salih Aydın ve Nurettin Erenler 20 Haziran'daki duruşma sırasında, IMF'nin ve oligarşinin halkı yoksuğuyla mahkum eden politikalarını tehir eden bir diktöye okudukları sonra, yarınları getirdikleri bir Amerikan bayrağını "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Kahrolsun IMF Patenti 5 Nisan Soygun Paketi", sloganları yitirdi.

Devrimci Sol Güçler Halk Millilerinden Bombalama
Zülme ve somürüne karşı Devrimci Sol Güçlerin mücadeleye çağrısı yapıldı. Devrimci Sol Halk Millileri Ankara'da Keçiören Belediyesi Tapu Kadastro Müdürlüğü binasını bombaladı. 26 Haziran günü bombalanan Tapu Kadastro Müdürlüğü'nde hasar meydana gelirken belediye at dört resmi araç da yandı.

Eylemi üstlenen Devrimci Sol Halk Millileri, eylemin amacının "özdele Keçiören Belediyesi'nde, genelde belediyelerde yaşanan işçi kıymını, genelde yıkımları protesto etmek ve geriye taşıtıcıları bir uyari yapmak" olduğunu açıkladılar. ☐

Mersin belediyelerinde açlık grevi

Büyükşehir Belediyesi ve Toroslar Belediyesi başta olmak üzere işçi kıymımlarına yaygınlaştığı Mersin belediyelerinde atılan işçilerin sayısı 3 bin'li rakamlara ulaştı. Belediye-İş Sendikası dayarışlığını sürdürüyor... Anakent ve Toros belediyelerinde işçilerin Anakent Belediyesi önünde başlattıkları direniş 70 kişiyle sürüyor. 27 Haziran'da işçileri ziyaret eden SHP kadını konuşuyor, işçilerin hakkı eylemlerini sonuna kadar destekleyeceklerini ve bir hafta süreyle öğle yemeklerini karşılayacaklarını belirttiler.

Mersin'de Arpaçaklar Belediyesi'nden 18 Mayıs'ta işten çıkarılan işçilerin açlık grevi de devam ediyor.

18 Mayıs'ta açlık grevine başlayan Ali Homak, Mustafa Uysal, Makout Ocal, Habib Kılıç'ın sağlık durumları gün geçtikçe kötüleşiyor. Ali Homak açlık grevinden 29. gününde zora hastaneyeye kaldırıldı tedavi altına alındı. Direnişin 28. gününde Mersin Sendikalar Platformu açlık grevindeki işçileri ziyaret etti. ANAP'lı Belediye Başkanı Duran Ünlü direniş destek veren Genel-İş Arpaçaklar işyeri temsilcisi Haluk Kadırcı'nın da işten atılma direniş destek veren işçileri üzerinde baskı oluşturmaya çalışıyor. ☐

Memurlardan RP'ye siyah çelenk

13 Haziran'da Ümraniye Belediyesi'nden işten atılan 137 memur 29 Haziran'da belediye önünde toplanarak Refah Partisi Ümraniye İlçe binasına kadar bir yürüyüş düzenlediler.

Yürüyüşü diğer belediyelerden memurlar, Eğitim-Sen'i destekleyenler, SPD üyeleri ve Tüm Gıda-Sen Genel Başkanı da katılır ki destek veriyor.

Yürüyüşü sırasında, "Zam Zülüm İşkence Adlı Düzen Bu İşte", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Zama Zülme Karşı Ayıya Kalk" sloganları atılırken, trafik de önemli ölçüde aksadı.

RP binasının önüne gelindiğinde kapıya siyah çelenk bırakıldıktan sonra Ben-Sen ve Tüm Bel-Sen adına ortak bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması sırasında memurlar talepleri sloganlarıyla dile getirdiler. ☐

Kamu emekçileri yine alandaydı

30 Haziran günü öğle saatlerinde Beyazıt Meydanı'nda toplanan kamu çalışanları "İçti Memur El Ele Genel Grevo", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganlarıyla meydanın atı tarlarına yürüdüler. Yürüyüş sırasında geçici devletin yanına Ben-Sen, Sağlık-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Malye-Sen imzalı pankartlar asıldı. Ayrıca "Somür ve Zülme Karşı Güç Birliği" pankartı taşındı.

Eyleme yaklaşık 300 memur katılırken, çevredeki halkın eyleme ilgiyi yoğunluğu.

Basın açıklamasını KÇSP dönem sözcüsü İsmet Aktas okudu. Açıklamada 5 Nisan kararlarını bugüne kadar emekçi-

lerden alıp götürdükleri anlatıldıktan sonra, kamu emekçilerinin acı talepleri sıralandı. ☐

Türkeş'in ırkçılığının "manası"

Sabah gazetesinde Türkiye'nin anıları olarak yayınlanan yazı dizisi devam ederken Cumhuriyet gazetesinde de bir dizi yayımlanmaya başladı. 1960 darbesinin kurmayları arasında yer alan Suphi Karaman, Türkiye'nin tarihî gerçekleri açıkça tahrif ettiğini belge ve tanıklarla ortaya koyuyor. Ancak, konu 1960 darbesi ve 'yanlışlar'ın sürdürülmesi üzerinde şekillendiği için Türkiye'nin kanlı geçmişi, ırkçılığı, kafatasçılığı gündeme gelmiyor...

Ote yandan "Fırtına Yılları" başlıklı dizide belgelere rağmen, başlıklar ve yorumları Türkiye'nin cıllanması sürdürüyor. Ancak belgeler gerçekleri o derece çıplak bir şekilde ortaya koyuyor ki, Sabah'ın bakımı da durumu kurtarmıyor...

İşte Sabah'ın "Ben milliyetçiyim ama ırkçı değilim" başlığıyla verdiği ırkçılık, tarihî davasının 20 Ekim 1944 tarihli duruşmasında Türkiye'nin sözlerinden bir örnek: "... Koyu bir milliyetçiyim. Fakat zannedilen manada ırkçı değilim. Yani, memleket içerisinde ayrıcalıklara ve düşmanlıklara yol açacak hiçbir fikrim yoktur; yalnız ben,

Ne kadar cıllanırsa cıllanır, o emekçi halk için hep suçlu olacak.

Türk milletinin yeryüzünde eşsiz bir yaratılışa sahip olduğuna ve kahramanlık bu milletin üstün bir millet

bulunmadığına iman ediyorum..."

"Ben ırkçı, Türkçü, Turancıym" diyerek ırkçılığı açıkça savunan Nihal Atsız'ın halefi Türkiye, mahkemede çark etmeye çalışsa da "eşsiz bir yaratılış, en üstün millet" sözleriyle gerçekleri itiraf ediyor...

Hitler de Cermenlerin en üstün ırk olduğunu ileri sürüyordu. ırkçılık, kafatasçılık Nazi Almanyası'nda toplumsal eğitsizliği, adaletsizliği, sömürüyü ve emperyalist amaçları gizlemek amacıyla kullanılmıştı. Bizim gibi yeni sömürge ülkelerde ise ırkçılık biraz daha farklı biçimlerde ortaya çıkmaktadır. ırkçılıkta egemen sınıflar, yoksul halkın uyutmasını, cihançirlik masallarıyla avutmasını amaçlamaktadır. ırkçılık, bizim gibi ülkelerde açlığın, yoksulluğun, adaletsizliğin emekçi halk üzerinde yaratıldığı tepkilerin köküne yönelmesini engellemek, yönünü değiştirmek amacıyla hizmet etmektedir.

Yıllarca emekçi halkların kanını döken oligarşinin kuklası, sivil faşistlerin "başbuğu" Türkiye işte bu amaca hizmet etmiştir, işte bu manada ırkçıdır. ◊

"Kahraman" bakan istifa etti

"Daha fazla dayanamadım", bu sözler 13 Ağustos 1992 günü Ankara'da Maltepe ve Küçükesat semtlerinde infaz mangalarının 6 devrimci katilmetresinin ardından söylenmiş olayları gerçekten anlamı oldu. O zaman bu sözlerin sahibinin onurlu, namuslu bir insan olduğunu inanır, saygı duyuyorduk. Ancak bu sözler 2 yıl geçtikten sonra, Üstelik gerekçesi de insan hakları hâli değil, statüistik.

Evet, "İnsan Haklarında Sorumlu Devlet Bakanı" Mehmet Kahraman'ın bahsediyoruz. Şeffaf devlet, şeffaf karakollar ve herkeşefat vatandaş eden koalisyen hükümetinin ilk günlerinde sürülen demokrasi maykayının bir parçası olarak siyaset sahnesine çıkan Mehmet Kahraman'ın, Vatanların üzerinden çok geçmeden, henüz çiçeği burnunda bir bakanın katliamı seyrederken ve bu katliamı "Emniyet güçlerinin başka çaresi yoktur." diyerek onaylayan, savunan, insanlktan zerre nasibini almayan insan Hakları Bakanından söz ediyoruz. Bu yüzden Ankara Özgür-Der tarafından "utanç plaketi" ile taltif edilen halk düşmanı, gımdı çıkmış "Daha fazla dayanamadım" diyerek istifa ediyor.

Sabri'li insanlar için "Hz. Eyyup sabrı gösterdi" derler. Ama insanın içinden "Deriviste bile bu kadar sabır olmaz" diye geçiyor. Belki kimileri için 2.5 yıl fazla uzun bir süre değil. Ancak bu süre zarfında kaç infaz gerçekleştirildi, kaç köy yakıldı, kaç insan göç etmek zorunda kaldı yeniden yurdından. Kürdistan'da kuyulardan cesetler kuyulara, dağlar bombalanıyor. Kimsayla silâh kullanılıyor. Kısacası moda deyimle- Kürdistan'da insan hakları ihlallerinin çetesi istulanıyor artık.

Belli ki, MGK hükümetinin bu göstermelik koltuğunda umduğunu bulamadı. Oturduğu koltuğa "kabinenin boş koltuğu", "vitrin bakanlığı" gibi adlar verildi. Yani statüüstür bir bakanlık unvanı. Emir verince, kariyerini tatmin edeceği, eşini, dostunu, akrabalarını dolduracağı bakanlık kadroları ve çıkar sağlayacağı yetkileri yoktu. Çaresiz, istifada buldu kurtuluşu.

"Daha fazla dayanamadım" için artık çok geç. Mehmet Kahraman kendini adayamaz artık. Çünkü o halkın gözünde "soylarından sorumlu bakan" olarak tarihe geçti. Tarih ve halkın yargısı, addır. O kendini gerekiz hoghürleri oyalamaz ve asla unutmaz. ◊

"Millet" cefada, "vekiller" sefada

Başbakan yapar da milletvekilleri durur mu? Hepsini de birden bulundukları makamı, oturdıkları koltuğu kend çikarları için nasıl kullanacaklarını hesabı içinde.

Çiller'in henüz ekonomiden sorumlu devlet bakanı olduğu 1992 yılı içinde, ABD'ye milyarlarca dolarlık villa, otel ve işyerleri satın aldığından Türkiye'nin ardından, Ankara'daki talanba başka örnekleri de tek tek ortaya çıkmaya başladı. Milletvekilleri Gölbaşı'nda 2 ayrı kooperatifle kurdıkları şöleni:

Birinci kooperatifi DYP Adana Milletvekili Orhan Şendag ile SHP Adana Milletvekili Haydar Öymak yönetiyor. İkinci Atakent Sitesi olan kooperatif villaların milletvekillerine 700-800 milyon liraya mal oluyor. Ancak her villanın arsa değeri bile bugünden 1 milyar liraya ya-

kin. Yani 200 villanın yapılacağı Atakent Sitesi'nde pay sahibi olan milletvekilleri, daha bir tuğla koymadan, yapacakları harcamaının üzerinde bir değere sahip olmuş durumdadır.

İkinci kooperatifi de yine Gölbaşı'nda incek mevkinde kurulacağı düşünülüyor. DYP Adana Milletvekili Uğur Aksoy'un başkanlığını yaptığı bu ikinci kooperatif ise henüz "iş" yeni başlıyor.

Çeşitli entrikalarla ucuza kapattıkları arsalar üzerine lüks villa yaptırmak, milletvekilleri arasında gelenek oldu. Bir önceki yasaama döneminde de 400'ü milletvekili 756 üyeli bir kooperatif kurarak Ankara Beyoğurtent'e lüks villa yapımına girişmişlerdi. Toplu konut alımı gibi göstererek ucuza kamulaştırılan arazi, daha sonra bu kooperatife devredilmiş ve milyarlarca liralık arsa da millet-

vekillerine ucuza mal olmuştu.

Bir taraftan iş takibi peşinde koğan, diğer taraftan lüks villa sahibi olmak için entrikalar içine giren milletvekilleri hazırlar "İstirid bulmuşları" talana katılıyor, onları da Özer Çiller gibi çocuklarını geleceklerini garanti altına alıyorlar. Karşılığında ise Özer Çiller gelen "tavsiye"leri yerine getirmek için mesai yapıyorlar.

Başka yasaları ve zam kararlari bir tereddüde el kaldırıp, halkın karşısında da herkeş fedakarlık yapmalı diyorlar.

Eski Cumhuriyetbakanı T. Özalp'ın çocukları bugün trilyonlar oldu. Hiç kimse de devlet memuru bir babanın masalı bu kadar büyük parayı sahibi olabildiklerini soramadı. Ya da sormak yerine herkeş Özalp'ın içinde, yapılabildiği kadarıyla talana katıldı. ◊

Çırağan'da faşist gösteri

Devlet Bakanı M. Ali Yılmaz, "Anadolu dönüğü şeklinde hazırlanmış" dediği Çırağan Otel'in bahçesindeki sünnet dönüğünde, silâhını ateşleyerek faşist gösteriye katıldı. Akın Otel'in sahibi ve faşist mayfayın bilinen isimlerinden MHP'li faşist Nihat Akın'ın oğlunun 26 Haziran günü yapılan sünnet dönüğüne girşte gelenleri karşılayan mehter takımı, bahçeye kurtulan otat ve otatın içinde oturan sadrazam ve Osmanlı paşası kıyafetli kişilerle, bir "Anadolu dönüğü" değil, faşist kültürün abartılı gösterisi haline geldi. N. Akın'ın 2 milyar lira harcararak Çırağan Otel'i bahçesini çatatafa boğduğu dönüğe Alpaslan Türkiye ve eski Sarıyer Belediye Başkanı İhsan Yalçın da katıldı.

sakdirması sırasında duyulmuştu. Daha sonra aynı isim faşist mayfa içinde sık sık geçti.

Nihat Akın'ın faşist gösteriye dönüğüne "Anadolu dönüğü"

diyen Bakan M. Ali Yılmaz ya ömrü boyunca hiç Anadolu dönüğü görmemiş, ya da katıldığı faşist gösterileri bir başka biçimde gösterme ihtiyacı hissetmiştir. ◊

Dönüş sahibi Nihat Akın'ın isim ik olarak, 1967 yılı 14 Nisan'da İstanbul Laleli'de gösteri yürüyüşü yapan üniversite öğrencilerine

Devrim mücadelesi kitle, kadro ve kurumları, bir yanıyla egemenler devrimin kaygısı, bir yanıyla da halkın idrisini kurmanın hazretidir. Mücadelenin herhangi bir evresinde bu bütün ve bu hedef gözden kaçırılmazdır. Kadrolar, kitleler, kurumlar düzeyinde işlerin sıvılaşmaya başlaması, araç ve araçların yer değiştirilmesi: uzak olasıdır değildir. Bu noktaya gelindiğinde ise, kadroların işi gerekli olan planlı, sabırlı, uzun vadeli bir çalışma tarzından çok, günü kurtarıcı esas olan bir çalışma tarzı egemen olur.

Kitle gösterileri, kampanyalar, miting-

hizmet etmişorsa, bunun en başta gelen nedeni kuşkusuz budur.

Yasanın sürecin pratik gereklilikleri yerine getirebilmek, örgütsel inşayı geliştirmek kadrolar olmadan; üretken, dinamik ve bizim gibi bir ülkede mücadele koşullarının zorluğu, kıldığı kaçınılmazlığı sağlığına bir kadrolar mekanizması yaratılmadan mümkün değildir.

Sürecin özelliği ve koşullar ne olursa olsun kadrolarımızın sağlanacağı bir program oluşturmamak ancak "olmazsa olmaz" fide edilebilir bir zorunluluktur. Genel bakış açımızın ışığında ve her sürecin farklı özelliklerine göre "insanlar

sürecinde ana görev kadrolaşmadır ve kadrolaşmayı ilerletmenin yolu da **siyasi pratiği ilerletmekten** geçer" tespiti yaparak bu ilişkinin güncel görüver ve stratejik hedeflerle bağını netleştirir, sorunun sübfektî niyetlere göre sağ ve sol yönündeki mekânı etim ve pratiği de bu temelde şekillendirmektir. Devrimci hareketin Türkiye'sinde ki tüm diğer "ayrışık"lardan farklı olarak, kısa sürede dostları da düşmanı da hesaba katmak zorunda kaldığı bir güç haline gelmesinde en önemli etkenlerden biri de mücadelesini bölmesi bir bakış açıyla örgütlendirmesi olmalıdır.

tesinin düşmesinde, siyasal mücadelenin de gelişmesinde iyi olacaktır.

Bugün süreç pek çok aşamada devrimci gelişmeye elverişli bir zemin sunmakta, kitle mücadelesinin, örgütlülüklerin yaygınlaştırılmasının olanaklarını ortaya çıkarmaktadır. Bu "moment" bir yana, düzen ve hâllin genel olarak içinde bulunduğu durum, kendilerinin devrimcileşmeye açık geniş bir potansiyel yaratmaktadır. Ancak hem bu alanı hoşnut suzluga ve kitle eylemliliğine müdahale etmek, hem bu "moment" içerisinde örgütlenmeyi zenginleştirerek adimlar atmak ve hem de tüm bu süreci dönüştür-

Bugünü aşmak, hedeflerimizi yakınlaştırmak için...

ler hemen pek çok vesile, devrimci hareketin dönüşümünü, sanılanın ötesinde bir potansiyeli sahip olduğunu ortaya koyuyor. Bunun en somut ifadesi "94 1 Mayıs'dır. Bu büyük potansiyeli rağmen halen pek çok alanda, pek çok işte "adım yokuştur" çökme, kitleleşme ya da gelişmelerin insiyatifı koymakla kuronusunda sıkıntılar yaşamak kuşkusuz bir paradokstur. Bu paradoksun adı ise, çokça söylendiği gibi fide ederseyle yönetici insan eksiğidir. Ve "Yönetici insan eksiği" de gerçekte bir neden değil sonuçtur. Sorun burada gelip kadrolaşma dediğimiz olguya dayanmaktadır.

Kadrolaşma sorunu tüm devrimci siyasal örgütlenmeler açısından temel sorundur. Çünkü devrim ve devralma espris, bunun için gerekli kadrolar olmaksızın dönüşümü bile.

Hangi alanda ya da hangi koşullarda olursak olalım, kadrolaşmayı hayata geçirebilmek pratik-ideolojik bir şekillenme içinde olmak zorundadır. Kuşkusuz her alan ve her farklı süreç kadrolaşma konusunda kendine özgü biçimleri de beraberinde getirirler. Ancak hiçbir farklılık, hiçbir özgünlük kadrolaşmanın etlenmesi, ikinci plana düşürülmesi sonucu doğuramaz ve doğurmazdır.

Devrim mücadelesi, bilimsel bir düşünce geleneği, İngiliz çığırını, kanakmalardan geçtikten sonra, "80. anıların yoğun anti-façist mücadele süreciyle" 85'lerin taktileri, mücadele biçimleri ve bağları olarak kadrolaşma süreçleri de farklıdır. Ya da örneğin 90 başlarını atılım yıllarının kadrolaşma pratiğiyle, devrimci hareketin dâbecilik hânetini atı etmek görüvileye karşı karşıya olduğu 90'lerin kadrolaşması da farklı şekillenmiştir. Bu doğrultu, önemli olan süreçlerin farklı olması değil, tüm bu farklılıklara rağmen kadrolaşmanın sürekliliğinin sağlanması ve kadrolaşma faaliyetinin temel stratejimiz, taktiklerimiz, ideolojik-politik çizimimiz üzerinde şekillenmesidir. Devrimci hareketin kadrolaşma perspektifinin yeterince kavranamaması, bu süreçlerden herhangi birinde kadrolaşmanın yadsınmaması, sanki böyle temel bir görevimiz yokmuş, sanki böyle bir süreci yaşamak zorunda değildimiz gibi eksiğimizler ortaya çıkmışına neden olmaktadır. Bugün kimi alanlarda kadrolaşma ağır işlevten, hantallaşmış bir mekanizma olmaya dönüşmüş, yaygınlaşmış pratik süreçler, kampanyalar, yapılan onca işi rağmen kadrolaşmaya gerektiği ölçüde

nasil erişilecek? Nasıl istihdam edilecek? Nasıl denetlenecek? İçinde bulunan koşullarda bunu hangi yöntem ve araçları devreye sokarak gerçekleştireceğiz?" sorularına öncelikle yanıt bulunmalıdır. Eğitim biçimleri, denetleme biçimleri, yöntem ve araçları değerlendirilmelidir. Ama bu sorulara yanıt verildiği, bu konuda kafalar açık olduğu süreçte kadrolaşma süreci demektir. Olması gereken budur.

Bu sorulara süreçte örtülen net yanıtı bulmak, kadrolaşma ile hazırlamasını sağlayacak, bugün söz konusu edilen pek çok eksiğin ağırlığını olansızlık kılacaktır. Çünkü kadrolaşma mekanizmasının işlemesi en başta bugün en fazla eksiği olduğu duyulan yönetici sorununda da büyük ölçüde çözümü demektir.

KADROLAŞMA VE SİYASAL MÜCADELE

Devrimci bir örgütlenmede kadrolaşma hiçbir zaman tek başına, soyutlanmış bir parça olarak ele alınmaz. Sonuçta bu da iktidar perspektifi, iktidara alternatif olmayı hedefleyen bir siyasi çizgiyi hayata geçirebilmek görevinin bir yanı, üstelik temel yanlarından biridir.

Devrimci hareket daha Devrimci Yol hizbiden kopuyun başında "Partileşme

Her zaman ateş hattında olan bir devrimci örgütlenmede kadrolaşma sorununun en özü ve göze görülebilir ifadesi, safların durmadan ve durmadan yenilenmesi gerektiğidir. Çünkü düğman özellikle devrimci hareketin kadrolarını hedef yapmakta, katletmekte, içkencelerden geçirmekte, tutsak almaktadır. Bunun da ötesinde, örgütlülük gelişip yayıldıkça, yeni yeni insanlara, yöneticilere, kadrolara ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu ilişkiyi, kadrolaşma ve siyasal mücadelenin birbirini belirleyen ve birbirine iyi olan yönünü kavramak, içselleştirmek ve bunu pratiğimiz içinde somutlaştırmak bugün bir kez daha aklı özel olarak zorunlu kıran bir zorunluluktur. Zorunluluktur, çünkü kişi olarak kadrolaşmak, daha yetkin insanlar olarak anlamında, yönetici olarak bulundukça alanda kadrolaşmayı geliştirmek mekanizmaları yaratmak anlamında diye düşünür adimler atmanın nedenlerinden biri de bu zorunluluğu kavramaktır; kadrolaşma ve siyasal mücadele arasında ki bağ tek başına teorik bir belirişme olarak alıp pratiğe geçirememizdir.

Dimirov'un bu bağ dile getiren, belki çok bilinen, çok söylenen ama çok da açık bir değişimi anımsamak gerekir: "Yoldaşlar, en iyi kararlarımız bile eğer onları uygulamaya alınamazsak kişiler yoksak, birer kararlamamıza değmez geçemeyebiliriz." (FKBV, s.241)

Bizim gibi doğrudan açık bir savaşın içinde olan bir hareket açısından bu gerçeğe daha da geçerlidir. Her zaman ateş hattında olan bir devrimci örgütlenmede kadrolaşma sorununun en özü ve göze görülebilir ifadesi, safların durmadan ve durmadan yenilenmesi gerektiğidir. Çünkü düğman özellikle devrimci hareketin kadrolarını hedef yapmakta, katletmekte, içkencelerden geçirmekte, tutsak almaktadır. Bunun da ötesinde, örgütlülük gelişip yayıldıkça, yeni yeni insanlara, yöneticilere, kadrolara ihtiyaç duyulmaktadır. Buyle bir durumda sürekli bir kadrola yapması olmaksızın uzun vadeli programlar yapmak, program hedeflerine ulaşmak mümkün olmaz elbette. Şehitlerimiz "Yerlerini boş bırakmamak" esprisinin mücadelesi içinde karıştığı da tüm iyi niyetlerin, özlemlerin dışında, bir anlamda kadrolaşmanın sürekli kılınmasıdır.

Devrimci bir hareketin kadrolarını savasçı dışı tutarak "koruma" diye bir anlayış ilahılamayacağına göre, savaşın bir gereği ve gerçeği olan kayıpların telafi edilmesi, örgütlülüğün gerekli gücünü koruması özel önem olan bir görev olarak önümüzde. Kadrolaşmanın ihmal edildiği bir mücadele çizgisi ne kadar doğru, ne kadar yerinde taktiklerle yürütülüyor olursa olsun bir noktada tıkanmak zorundadır. Çünkü böyle bir durum, gehirler ya da tutsaklarla açılan boşlukların doldurulamaması, çok yaygın bir kete tabanı yaratılmış olsa da örgütlülüğün insiyatifı gücünün ve kapas-

Niyizi AYDIN

recek olan temel mücadele anlayışını hayata geçirmek, her alana yayılabileceğimiz bir kadro gücüne mükündür.

FARKLI ALANLAR, FARKLI SÜREÇLER VE KADROLAŞMANIN FARKLI NİTELİKLERİ

İçinde bulunan alanın ve sürecin niteliğine göre kadroların belli nitelikleri ona çıkar, belli yanları da taşılar. Bu da doğaldır. Ancak bu asla kadroların tek yanlı gelişmeleri-bicimlenmeleri noktasına varmamalıdır. İçinde bulunduğu hareketin perspektifinin hayata geçirilmesinde kavrayış-zıklara, saptırmaları olamaz kaçınılmazdır. Bunun önyeleşimlenmesi, kadrolaşmayı sağlığı bir rotaya oturtmanın yolu kuşkusuz süreci ve alana doğru çözümleyebilmektir, bunları uygun bir kadrolaşma politikası oluşturulabilirken geçer.

Kadronun tanımını pek çok biçimde yapmak mümkündür. Ancak tanımın ne kadar farklı olursa olsun hepsinin ortak bir özümsü olmalıdır.

Klasik olarak bir kadronun "M-L formasyonu, aşgari düzeyde askeri bilgiye, aşıyasyon-propaganda-örgütlenme yapar-bilme" gibi niteliklere sahip olması tanımlanır. Bu nitelikler bir yerde tüm tanımların ortak özüsü ya da içiğidir.

"Yolun Neresindeyiz"de kadro "ideolojik-politik-örgütsel bakımından iyi eğitim almış, gelişmiş ve yetkinleşmiş insandır." (Dava Dosyası I. cilt.25) denilmek tanımlanmıştır. Bu nitelikleri ayrıntılandırmak mümkündür. Stalin kadroların ve siyasal çizgi arasındaki bağ belirtirken bu

Sinan K

nirlekleri özellikle bu alanda biraz daha ayrıntılandırıp somutluyor. "...Doğru bir siyasal çizgi pratik olarak uygulanmak için kadrolar gerekir, partinin siyasal çizgisini taşıyan, onu kendi öz çizgileri olarak kavrayıp uygulaymaya hazır bulunan, onu başarıya geçirmeye bilen ve onu yönetmeye, savunmaya ve onun için savaşmaya yetenekli olan insanlar gerekir." (Leninizm Sorunları)

Bu tanımlara kadar bir ilk ölçüt çıkararak mümkündür, kadro siyasal çizgiyi ve bağlı olarak sürecin temel istek ve politikalarını doğru kavrayan ve kendi alanını, güncel gelişmeleri çözümleyebilen ve bu

dan "askeri formasyon"dan anladığımız, silahlı teknik olarak nasıl kullanılacağı değil, nerede, ne zaman, hangi anlayışla kullanılacağı olduğuna göre; açık grevinden barikat dirençlerine, bir yasadışı gösteriden miltage pratiklerin her biçimi arasında bu "askeri formasyon"un gelişmesi ne hizmet eder. Dolayısıyla kavranması gereken şudur; "bizim anlamızda pratik sınırdır" ya da tersinden "pratik yoldur, diğer yarıları eğilim olanağı olamaz", "silahsızda böylece gelebilecek insanlar yok" gibi hiçbir abstrakt kadrolaşmanın yadsınmasını, hantallaştırılmasının gerektirmediğini göstermektedir.

tajlar da vardı; kupaşuz, kadroların ağırlıkla pratik askeri hareketin gelişmesi objektif koşulları fazlasıyla mümkün kıldığı bir olasılıktı. Askari devrimci hareketin kadrolaşma konusunda izlediği iradi politika bunun önünü büyük ölçüde kesti...

"80 sonrası sürece kendi içinde çeşitli dönemlere ayrılabildi. Bu dönemleri buradan ayırtmamak gerekir; olumsuz bir süreçte de kadrolaşma açısından bir başarı daimi olarak sağlanmadı. Süreç de damgasını vuran cezavereydi. Kadrolaşma sorunu, belirlenmiş gibi, tutarsızlığına karşın, tüm kısıtlamalara, sınırlılıklara rağmen devrimci hareketin

kadrolaşma dirençleri büyütür. Uzun süreli bir kampanya bunun pratikte görüleceği ve somut sonuçlarının alınabileceği bir mücadele zemindir.

Elbette bu "sonuç"ları ne dirençler açısından ne de organik örgütlü ilişkiler açısından ne de ideolojik edilecek sonuçlar değildir.

Bu sonuçları elde etmek, yani kadrolaşmayı sağlayabilmek öncelikle bu sorun somutunda oluşturulmuş bir program gerektirir. Bu program, yazının başında sözü edilen "Nasıl bir mekanizma, hangi araç ve yöntemlerle?" sorularına yanıt veriyor olmalıdır.

Sabahat KARATAŞ

doğrudan doğruya özmsüzye-bilen insandır. Başka ve daha fazla özet bir deyişle, sürecin önde koşulu görevleri yerine getirebilen insandır kadro.

Burada içine düğümlenmesi gereken yanlış, kadrolaşmayla bir günün pratiğini içine sokup "görevini yapan" insanı tanımlar. "Ünvan konularla sınırlanmış ve tek yanlış kadrolaşmanın zemini ni güçlendirmek. Çünkü, mücadelelerin bu ya da nedenle sınırlandığı, günümüzde aşırıdır. Sınırlar bu yanlışla düğümlenmiş ve büyük bir olasılıkla hane gelir.

Pratiğin düzeyi, çok yitirilmez kupaşuz kadrolaşma olumlu-olumsuz etkileyecek. Ancak en olumsuz koşullarda da kadrolaşma perspektifini kapırmak, mekanizmayı iletir tutmak gerektirir. Cezavere bunun için bir örnektir. İlk akla gelen anlayış bir pratik yönde cezavere'dir. Ne var ki buna karşın, devrimci anlayış cezavereyi bir "okufa", bir "silahsız kampa" çevirmek insanları bu alanda da eğitir, dönüştürür, yetiştirir. Kadrolaşma süreci-mekanizması insanın kendi özün koşullarında biçimlendirecek kadrolaşma temel görevini yerine getirmiştir.

Bulunulan her mücadele alanı gerektirir, insanlara M-L formasyonunu sağlanmasın; aşitayon, propaganda, örgütme yeteneklerini geliştirir; disiplin, insaniyet vs. notlarında yetenekleri güçlendiren kazanımları için bir pratik sunmaktadır. Gariye bu noktada bir askeri yan kaır ki, bir kadronun tanınması aşisın

Soruna tecrübelemizin ve bu konudaki çok yönlü perspektifimizin ışığında bakıldığında mahali alan ya da cezavere, legal ya da illegal, içi ya da dışı alan, hepisi kadrolaşmanın mümkün ve gerekli olduğu alanlardır. Kadrolaşma öncelikle bulunduğu alana vakf edilecek ve insaniyetli köyülebilecek bir yetkinlik olmaktadır. Kendi alanı içindeki kadrolaşma farklı özelliklerini öne çıkması, uzmanlaşma ise, bu bakış açısı kaybedilmediği sürece, bir ekkasik değil, devrimci hareketin bütünü açısından bir zenginlik. Kupaşuz bu anlamda hareketin genel politika ve programlarına bağlı olarak her alanın kadrolaşma açısından kendine özgü politika ve programları da olmak zorundadır.

KADROLAŞMA İRADİLİK, NESNELİĞİ AŞILAMAKTIR

Devrimci hareket kadrolaşma konusunda zengin bir birikime, tecrübeyle sahiptir. Kadrolaşmayı önüne temel bir görev olarak koymasıyla, bir mekanizmaya oturtmasıyla ve de doğru siyasal çizgisiyle, kadrolaşma konusunda Türkiye sorununu en üretken siyasal hareketi oluşturan. Kanıtı, tarihi pratiğimizdir. Yalnızca 90-92 sürecinde olduğu gibi, ilerleyen dönemlerde, yöneticiler de olmak üzere 60'a yakın şehirde her ilimizde mücadeleyle devam etmek, daha da ötesi, giderek gelişip güçlenmek zorundadır. Bu böyle olmasıyla, en azından bu kadar kısa sürede toplanamaz, toplanırsın kesinlikle sürdürmedir. Sölen bütün kayıpların olmadığı statüko bir çizgiye çakılacak kalmısa da aslında bunun fidesidir. Bağından itibaren savas gerçekte göre örgütlenen devrimci hareket, bu anlayışının sonucudur ki her süreçte kadrolaşma mekanizmasını sürekliliğiyle başlatması başarısını göstermiş, yenilen daneler karşısında kısa sürede toplanıp aygıtı kalkmasını bilmiştir.

80 öncesi, hayatın tüm devrimcilerin önüne anti-faşist mücadeleyi dayattığı bir süreçtir. Siyasal-örgütsel tüm görevler buna bağlı olarak biçimlenmek zorundadır. Sivil-faşist terör, geridek devlet terörüne karşı mücadeleye statüko kurularla hızla yaygınlaştırdığı, boyutlandırıldı. Ve aynı keşit içinde çok hızla kadrolaşma süreci yayıldı. Sivil-faşist terörün hayatın her alanını etkisi altına almasına karşı oluşturulan FTKSME'te aynı zamanda kadrolaşmanın da okulu oldu. Bu hızlılığın iyi açtığı dezavantajlar da vardı; kupaşuz, kadroların ağırlıkla pratik askeri hareketin gelişmesi objektif koşulları fazlasıyla mümkün kıldığı bir olasılıktı. Askari devrimci hareketin kadrolaşma konusunda izlediği iradi politika bunun önünü büyük ölçüde kesti...

gündemindedir. "Cezavere kadrolaşma" solun garipseyerek baktığı bir kavramdır. Onlara göre "cezavere devrimci pratik, yoktu ki..." Kadrolaşma sürecinin bir aygıtı boğta kalırdı. Olay bu değildi. Sorun deneyimin zaafılarına karşı mücadele edilmesi, onların eğitilmesi, dönüştürülmesi, ideolojik politika ve örgütsel açıdan donatılması ve bunun "öz" bir mekanizma. Sınıf mücadelesinin her anı ve alanı bunun olanağı kıldı. İşte bu anlayış insanları temel eğitimi denetim konularında, onlara gerekli görevler vermesini, dirençleri, en güçlü eylemlerinin örgütlenmesinde kadar her şey kadrolaşma perspektifine dönüştürmüştür. Soruna cezavereyi bir bir alanda da olursa bu perspektife bakılmaz; araçlar, biçimler açısından çok, nesneliliği aşılması ve kadrolaşmanın iradiyi açısından öğretici bir örnektir.

KADRO, SABRİN, EMĞİN, KOLEKTİFİZMİN ÜRÜNÜDÜR

Bugün ekonomik ve siyasi krizin hoşnutsuzluğu alabildiğine derinleşti, hoşnutsuzluğun her gün mahalefat sayısına binlerce insanın katılımı ve aynı bir devrimci potansiyeli olmasına kadrolaşmanın daha planlı, hızlı ilerleyen mekanizmaları hayata geçirilmesini zorunluluyorta koymaktadır.

"Açığı ve Zulme Karşı Aygıtı Kalkıtma" kampanyası bugünkü somut durumla, aynı zamanda kadrolaşma mekanizmalarının yerli yerinde oturtulması, kadrolaşma sürecine hız kazandırılmasının da zemini olmaktadır.

Kendiliğinden ya da iradi, gelişen mücadele içinde pek çok falı unsur öne çıkmaktadır. Onların örgütlenmesi, eğitilmesi, onlara özün gösterilmesi ve onlardan gereği gibi yararlanılması esas olarak bizim oluşturduğumuz olgulara karşın kadrolaşma politikasına ve var olan politika-yı her alanın kendi pratiğinde hayata geçirebilmemiz bağlıdır.

Dirençlerin kazanımları sonuçlandırılmasının, kazanımları kalıcı kılabilmenin bir yanı haklar boyutuna, bir diğer yanı da örgütlenme boyutuna. Kupaşuz ya da büyük her direnç bir sabun köpüğü gibi sınıf mücadelesinde iz bırakamaz. Kupaşuz, bir yerde de o direnç içinde kitlelerin devrimleştirilmesi, kitlelerin örgütlü ilişkileri kazandırılmasını unsurlar için kazanılması ve var olan devrimcilerin gelişip yetkinleştirilmesini sağlar. Dirençler kadrolaşmayı hızlandırır,

Kadrolaşma faaliyetleri için gerekli olan önemi bir özellik de, bunun için emek harcaması gerektirir. Ki bu göre ve herkesi kapsamamakta birlikt, elbette öncelikle yönetici insanlardır. İnsanları dönüştürmek, kupaşuz yaşama biçimlerini bağlarını koparmak, değiştirmek zor işler. Uzun süreli uğraşlar gerektirir.

Emek ve sabır; kadrolaşma mekanizmasının ilk basamağıdır. Pek çok bölge, alan ya da birim sürekli diğtan insan istiyor. Elbette istenen yetiştirilmis insandır. Oysa her alanda hiç kupaşuz yok ki, kısa süreli yoğunlaşmaya yetiştirilebilecek gelmeye açt insanlar vardır. Bu konudaki sorunlar genellikle iki kolayma kaçmaktan kaynaklanmaktadır. Kadroların, sorunlarının, yeteneklerinin her "dijandan" gelmesi neredeyse işeyin doğal bir parçası gibi görülmeye başlanmıştır. Peki o "dijandan" neresidir? Nerede yetiştirilecek kadrolar? Evet, sorunun yanıtı pratik alanıdır. Çalığırmız alanlarda, içinde bulunduğumuz pratik eylem süreçlerinde yetiştirecek bir insanlar. Her devrimci kendini kadrolaşma sürecini yaygın bir olarak görür, düzeyi ne olursa olsun her an "kendini geliştirme, yetkinleştirme" programına sahip olmalı ve her yönetici de bulunduğ alanlarında insanlara kadrolaşmanın basamaklarını tırmanabilecek koşulları yaratmalıdır.

Ve buna bağlı olarak pekilenmesi gereken bir gereklilik de kadrolaşma mekanizmasını kolektif üretkenliği sağlayabilecek biçimlere oturtmaktır. "Tecrübe ve yaşam içinde kazanılan yetenekler, kendilerini ifade edebilecekleri platform yaratıldığında ortaya çıkarılır. Kolektif örgütlenmesi gidildikçe süreç insanları daha yakından tanıtır, yeteneklerini ve kapasitelerini gözlemler, elakkiklerini tespit ederek eğitime alar mümkün değildir." (Davis Dosyası II, Yolun Neresindeyiz, sf.25)

Kolektif organların oluşturulması, işlemleri kadrolaşmanın vazgeçilmez koludur. Kolektif organlar insanları yeteneklerini, kapasitelerini gözlemlerine olanağı vermesini yansıtır, zaafılarına mücadele, önelim ve disiplin sağlayabilmeleri de zemindir.

Özcesi kadrolaşma için emek harcamayacağı. Devrimci hareketin faaliyetleri her alan, devrimci hareketin hedeflerine ulaşmasını isteyen ve inanan her insan, düzeyi, konumu ne olursa olsun kadrolaşma sorunu ve görevini önüne koymalıdır. O

Savaşta inandırıcı olmak bir güç kaynağıdır

İnsanlar çoğu zaman duyduklarına değil gördüklerine inanırlar. Duydukları ile gördükleri birbirini tutmuyorsa, konuşan hakkında güvenleri sarsılır, inancımsız olurlar.

Olgaşların tenkiliklerini, hükümet sözcüklerini, ya da devletin berazaşını yapan basın yazıklarının halk nezdinde inandırıcılığı hissen hemen hiç kalmamışın nedeni budur. Özgütlü Başbakan "ölüvz almayın" dediği zaman insanlar tüm terdidi yapıp dövize hücum ettiler ve büyük kazanç sağladılar. Her seçimden sonra halkın fedakarlık için letenen sileklerin sonunda hiçbir şeyin değışme- med ya da her yıl tekrarlama "bu güç bilecek", "devlet duruma ha- kınımdı" türünden sözler, halkın bu sözlerin sahlilerine karşı insan- cın en alt düzeyde indirildi. Kamuyu araştırma ve politikacıların ve basının söylediklerine halkın inanca oranının oldukça düşük ol- duğuna göstermektedir. Sebabi ise bellidir, halk her gün yapıldıkları ile duyduklarını karşılaştırmakta ve her seferinde, yalan söyleyene inancı biraz daha kayıtlamaktadır.

Olgaşların devrimler ve yurbetverler üzerine yürüttüğü psiko- lojik savaş yalan üzerine kurulmuş olduğuna inanılmaktadır. İlk başta ya- lan, söyleyen amacına uygun bir sonuç yaratabile, daha sonra bumerang gibi sahliline zarar veren bir etkiye dönüşür. Devrimler, olgaşların her türlü çarpmaya atma, karalama kampanyalarına rağmen belli değerlerin ve ilkelilerin savunucusu oldukları için bu olum- suz kampanyalardan etkilenmeden halkın ölümlü yerlerini koru- yabildiler.

Buna rağmen olgaşların psikolojik savaş aygıtları her seferinde daha ince ayrıntıları dikkate alarak, inandırıcı olmayı deneyerek, halkı etkileme çabasına devam ediyor. Halkın moral değerlerini iste- diği ile biçimlendirmeye, halk nezdinde devrimlerin saygınına azaltmaya, devrimlerin inancını ve iradelerini sarsmaya çalışıyor. Uzun vadede değilde bile kısa vadede sonuç almak istiyor.

Psikolojik savaş çerçevesinde bu saldırılara cevap verirken devrimlerin tutumu olgaşların tutumundan farklı ve biçim olarak farklıdır. Olgaşlar tarihsel olarak hakları olduğuna, baskı ve güdüt yü- gütleyerek ayakta kalıyama çalışmış, halkı ölümlü, işsiz ve yoksul- luktan başka bir şey vermedikleri için yalana basıyormuş. Çamur at- yor, kendi çirkinliğini başkalarına yakıştırıyor, savşıta kendi durumuna daha iyi gibi göstermeye çalışıyor.

Devrimler ise tam tersine geleceği, yenil ve hakk olanı temsil ettikleri için böylece yalana dayalı yöntemlerden uzak duruyor. Psiko- lojik savaşta, olgaşların kısa vadeli saldırılarına karşı, ilkelere bağılı olmayan, doğruluğuna ve inandırıcılığına yarattığı güç ile karşı koyuyor.

Devrimci hareket haklılığını aldığı tutumuna "ne söyleyeceğiz yap- tık ne yapmış savuştuk" ilkesini politjik gücümüzün temelini yer- leştirmiştir.

İçinde bulunduğumuz durumu açıklarken, sürecin olumlu ve olumsuz yanlarını değerlendirirken, kendi pratiğini ortaya koyarken, doğru ve yanlışları sebebiyle araştırarak söz konusu ilkeye hareket ed- yor. Böylece bir ilkenin psikolojik savaşta sahplenebilmesi gereken en önemli sıfırlardan biri olduğuna inanıyor. Çinkü söylenen sözlerin ötesinde, söylediklerinde inandırıcı olmak da psikolojik savaşta önemli bir güç sahlıp olmanın anlamıdır.

Olgaşların "bittirlik, yok ettik" türü propagandasına cevap ve- rirken, esas alınacak anlayış da yukarıdaki gibidir olmalıdır. Olgaşların "bittiriyoruz" sözüne verilecek karşılık "Hayır asla bit- tiriyoruz" gibi karşı yolda moral yaratmaya amaçlayan bir yöntem ola- maz. Küçük burjuva milliyetler tarafından 1911 seçimlerinde "yok say değilecek" deminliği. Neyin ne kadar değıştigi bilinmiyor, 1992 Nivruvunda önce de halk ayaklanıyama çalışmış ve "son vuruş" için hazır olduklarını itennmiş. Ama geismeler söyledikleri gibi olma- yınca, ilk başta coşku ve moral yaratan sözler daha sonra karamsar- lığın nedeni oldu. Bugün de ister özışma bekledikleri ile olsun, isterse psikolojik savaş gereği olarak demin, büyük konuşmak, değışman- tıyımları eşit şabırken kendi yapıyama küçük göstermek bir tire sonra karamsarlığın kaynağı olacaktır. Ayrıca savşıta inandı- rıcılık olmak gibi çok önemli bir silahaı kaybetmişine yol açacaktır.

Bugünden geçreği değlendirmeleri yaparak adım atmak, atılan saldırılara karşılıklı inancına in vermeden ve şabırından yol almak, halkın kendinl barınması açısından oldukça kadar devrimler aç- tından da savşıta motive edici bir sonuç yaratır. ☉

Kürdistan'da karakol ve hapishane yığınağı

"Devlet Doğu'ya cezaevi ve karakola gidiyor. 1989 so- nuna kadar açılmıslar planla- nan 12 cezaevi için 40 milyar 480 milyon lira, 12 karakol için ise, 5 milyar 125 milyon lira harcanecek."

21 Ağustos 1989 tarihli Günaydın gazetesine, "Doğu'ya 45 milyarlık cezaevi ve kara- kol" başlıklı haberinde bunları belirtiyordu. Habere bir de tablo bulunuyordu. Van/Er- oç, Muş(2), Sivas, Erzurum, Bitlis, Bingöl, Sivas/Koyulhi- sar, Mardin, Hakkarî/Beytüş- şebab ve Siirt/Batman'da açılacak olan yeni cezaevleri ve maliyetleri ortaya konul- muştur. Tabloda bir o kadar da karakol belirtimisi...

Kuşkusuz Günaydın gazete- sindeki bu haber ne ilk ne de sondu. Özellikle 1980 yıl- ından itibaren devletin Kür- distan'da açtığı karakol ve cezaevi sayısında büyük art- ışılar gerçekleşti.

Devlet erkani, dört koldan kurdele kesiyordu!.. "Okul değil karakol, hastane değil hapishane" ilkesiyle hareket eden devlet, halkımıza neleri reva görüldüğünü de açıkça ortaya seriyordu...

Bugün Kürdistan'da kara- kolisuz köy neredeyse yok. Şehirler ise tam anlamıyla kuşatılmış durumda. Öyle ki, bugün Hakkarî'de halkın nü- fusundan çok polis ve asker bulunuyor. Şırnak'ta 1980-92 yılları arasında açılan 658 polis lojmanı, şehrin yarısını içinde barındırabilecek kapasiteye sahip...

Hapishane ve Karakollar "Ölügenüstü" Artış

Hapishanelerin sayısı ve kapasiteleri de 1980 yılından itibaren "ölügenüstü" bir artış gösterdi. Bir hapishane yet- miyordu artık şehire. Kalle- dimekten kutublaşarak bu- ralara kökçükler. Bir hapishane- nin olan illere, ilçelere ikinci- si, üçüncüsü açılırdı. Hapishanelerin sayı, hastane- lerin sayısını aşmıştı artık. Kürdistan, olgaşların için karakolların ve hapishanelerin mantar gibi çoğaldığı bir yer haline getirildi. 1980-92 yılları arasında yapılan 55 yeni hapishane, bu geçreği hiçbir kuşuya yer bırakma- sız ortaya seriyordu...

Yapımına devam edilen; inşaatı henüz tamamlana- mış onlarca hapishane ise sırada bekliyor!.. Düzeninin "yüksek menfaati" için pa-

Devlet "Erkan"ı Kürdistan'da hastaneler, sağlık ocakları için değil karakollar için kurdele kesiyor...

raya kıymaktan çekinmedi olgaşları. Kürt halkının özgür- lük mücadelesini bozmak için hapishaneler, polis ve jan- darna karakolları, lojman in- şaa eden olgaşları. 1992 yılı ka- ramlarıyla tam olarak 30 tril- yon lira harcadı.

Cezaevlerinin kapasitesi de olağan değildi. Örneğin Muş'ta son altı yıl içerisinde çok yeni hapishane daha açılmış ve Muş'un nüfusunun yarısına yakın bir kapasiteye ulaşmıştı. Böylece rahata erdiği düşünüyordu olgaşları.

Ne de olsa "teröristler" te- penekcek, onlara yardım ve yataklık edenlerin de kökü kurutulacak. Halka, hasta- ne, sağlık ocakı değil karakol ve hapishane gerekdi. Asker, polis, ajan gerekdi. Olgaşları hepsini buna göre yapı- yordu.

Amma olgaşların tüm bu hizmetlerini (1) rağmen kimsa askere, polise ve vamiyordı. Kürt halkı devlete pek "misa- lıferv" davranıyordu. Ancak devlet yılmadı. 1980-92 yılları arasında ürdi-

tan'a 353 yeni jandarma kara- kolı ve bir o kadar da polis karakolu kurarak devlet, bu s- re içinde askerinin, polisinin "elini soğutmamak" için yö- rün başa harcadı. Tam 7195 polis lojmanı ile 697 jandarma lojmanı bu "azmin" ürd- nüydü.

Karakollar ve Hapishaneler de "Çözüm" Olmayacak

Evret, olgaşları, yeni kara- kolari, hapishaneler, asker, polis ve korucu yığınağıyla Kürdistan'ı açık bir zindan haline getirmeye ve böylele- li Türkiye halklarını umudu- nu yok etmeye çalışıyor. Şe- hillerini, illalarını, özgürlük umutlarını ortadan kaldırca- rken umuyor. Fakat bunu ba- şaramayacak.

Halk için zindanlar ören olgaşları; Derim'de, Karade- niz'de, Toroslarda yeşeren "umut"la Kürdistan'ın asil kendisi için içinden çıkama- yacağı bir zindan olduğuna anlayacaktır. ☉

HADEP 1. Kongresi yapıldı

HADEP'in 1. Olağan Kongresi Ankara Atatürk Spor Salo- nu'nda 26 Haziran günü yapıldı. HADEP Genel Başkan- ında Murat Bozkan seçildi.

DEP'in kapatılmasına ilişkin Anayasa Mahkemesi'nde açılan davanın karar aşamasına geldiği sırada kurulan HA- DEP, kısa sürede eski DEP tabanını toplayarak kongre ha- zırlanları tamamladı.

DEP'in kapatılması ve 13 milletvekilinin Meclis'ten dışlan- maları olgaşların işbirlikçi Kürt partisi dışında hiçbir siyasi oluşuma zemin yaratmak istemedikleri göstermiştir. Kongre'de devletin bu politikalarını değerdendirilmesine, karşı politika- ların geliştirilmesine ilişkin bir tartışmanın olmayışı, eski HEP ve DEP sürerlerinin doğru ve yanlışları ile ele alınmıyışı kongrenin eksikliklerinden biriydi.

Halkın gerek temsilcilerinin halkın mücadelesinin içinde olması gereğinden daha da netleştiği bir süreç yaşanırken, söz konusu konularla bir politikanın belirlenmemesi, HADEP'in de önceki partiler gibi el yordamı ile yol bulmaya çalışacağı- nın belirsizliği sağlanırdı.

Bu arada DEP'in kapatılmasının protesto edildiği HADEP kongresi hakkında DGM Başsavcısı Nevret Demiral, soru- turma başlatmak için gerekecek bulmakla zorlanmayarak, hemen harekete geçtiğini açıkladı. ☉

Recep Güler'in akıbeti açıklansın "Kaybetmekle" tüketmeyeceksiniz!

"... Ancak bu ülkede her gün davalık, hükümsüz insanlar öldürülüyordu zaten. Çoğunlukla cesetsiz öldürülüyor. Şi-
l'deki diktatörlük bu başanlı yöntemi tak-
lit etmede gecikmedi. Tek bir kurşuna
dizme olayı tüm dünyaya skandal yarata-
bilir ama binlerce yıldır insan her zaman
işin kuykukun yarında kör kalır. Guate-
mal'da olduğu gibi cesetler lağım çukur-
larında, tepelerde diğerleri aileler ve ar-
kadaklar hapishane hapishane, kıyıl kıyıl-
boya boya dolayıp dururlar. Yok et-
me tekniği: Ne bildirilmesi gereken tutuk-
lular ne de uğraşılacak kahramanlar var.
Toprak insanları yutuyor. Hükümet ellen-
ni yakıyor. Ne kınasacak cinayetler, ne
de yapılacak açıklamalar var. Her ölü
birçok kez ve sonunda sana kalan ya-
nıcı bir deghet ve belirsizlik bulutu."
(Ağın ve Sarvân Gündüz ve Geceleeri,
E. Galeano, s.14) Böyle anlatıyor Gales-
no Latin Amerika'da "kayıp" gerçekliğini.

Bugün ülkemizde "kayıpların" sayısı
her geçen gün biraz daha artıyor. İdi-
dar Şil'in, Pinoche'nin, Arjantin Vi-
delas'nın, Paraguay'ın Sirossen-
fin'in CIA'nın kontrolüyle yöntemlerin-
den devamlı mirası uyguluyor.

Türkiye "ustalarımdır" devraldığı "ka-
yıp" politikasını Latin Amerika'daki beyu-
sıyla uygulamadı. Bu boyutu göre ala-

madı. Zira bir taraftan da "demokrasi"
mızınan oynaması gerekiyordu. O yüz-
den Latin Amerika'daki diktatörlükler
açıkça "kaybettik, öldürdük" diyebilirler-
ken, Türkiye bunu söylemeye bile ces-
aret edemiyor. "Bizde yok" demekle yetini-
yor, ancak işkencehanelerinde bulun-
muş açıkça söyler, Türkiye'de "kayıp" politikası-
nın asıl amaçlarından biri de devrimci-
rin yıllardır yaratıldığını, geliştirdiği, direnme
geleneklerini kırmak, direniş "istisna" bir
durum haline getirmeye hedeflemektedir.

Fazlın "Ya İhanet Ya Ölüm"ü dayatı-
yordu. Üçüncü bir yol, ara bir seçenek
yoktu. Devrimi ya direnmeyecek haka-
na ve yoldaşlarına ihanet edecek, ya da
susacaktır. Başka bir alternatif yoktur.
Böylece, infaz, yok etme tehditlerini
inandırıcı kılabilmek, korkuyu enleştir-
mek, ihanet yaymak için "kayıplar" gün-
deme getirildi. Bu şekilde devrimcilerin
halde olan bağımlı koparmak hedeflendi.
Biraz insanı gözaltında yakbederken di-
ğerlerini de "Direnmiyin, sonunuz böyle
olur" mesajını vermek istedi.

Ölğari kendine karşı savasın, mü-
cadele eden herkesi susturmak, korkut-
mak, sindirmek halka da gözdegi ver-
mek istiyor.

"Kayıp" politikası nasıl Latin Ame-
rika'da tutulduysa ülkemizde de aynı ak-
bete uğradı,
uğruyor, "kay-
bettikmi" de-
vrimcilerin
yılacağına sa-
nanları kendi
yok olgularını
yağadılar.
İnancıyla, ka-
rarlılığıyla ve
rimciler bu po-
litika kar-
şısında diri-
renmesini bi-
ldirir, olgıları
karşısında di-
renen başı di-
nansılar, he-
sap soran
analor gördü.

Recep GÜLER

Nasıl çatışmalar infaz politikası boşa
çıkartıldıysa, direnilecek de "kayıp" poli-
tikası yenilgiye uğradı. "Kayıplar" kar-
şında yitilginliğe düşenler ise halkına, ha-
karetine, ideolojisine güvenmeyen,
inançsız insanlardır. Kavayış göşaleme
cesaretine, beyinleri sağ olmanlardır.
Bedensizliği, cümlenisi korkuya tesmil
olanlardır. Konuşamazmayarak, "kay-
bettik"miş insanlar, aslında faşizmin yenilgi-
den başka bir şey değildir.

24 Haziran, Saat 21.30... "Kayıplarn hesabını soracağız..."

"Kayıp" politikası her yeni gün
kıldırın "kayıp" politikası her yeni gün
kıldırın. İhtesine alkanen yeni isimlerle
sürüklen Devrimci Sol Güçler gözaltında
kaybetmelerine karşı tepkilerini İstanbul'da
24 Haziran günü aynı saatte yaptıkları
çok sayıca gösteriyi dile kettirir.

24 Haziran gecesi yapılan gösteriler-
den biri de Okmeydanı Anadolu Kahvesi
bölgesinde gerçekleşti. Saat 21.30 oldu-
ğunda İstanbul'un pek çok yerinde oldu-
ğu gibi Okmeydanı'nda da yola molotof
kokteyli ve yakıtla donatılmış kesen
Devrimci Sol Güçler, trafiğe kapatıldı;
yolda yakışık 3 aydır "kayıp" olan Re-
cep Güler'in akıbeti soganları sordular.
"Recep Güler'in Akıbeti Açıklansın",
"Kayıpların Hesabını Soracağız", "Göz-
altında Kayıpların Soru", "Yasasın Mücade-
lemiz, Yasasın Devrimci Sol" sloganları
nı atıldıkları gösteride üzerinde "Recep
Güler'in Akıbeti Açıklansın, Kayıpların
Hesabını Soracağız-Devrimci Sol Güç-
ler" yazan bomba süsü verilmiş bir de
pantartı asıldı.

Gösteriden sonra pankartı indirmek
işin gelen poliser ise gösterinin bitiminde
asılan Devrimci Sol bayrağı ile karıştı-
lar. Bomba süsü nedeniyle pankartı 1.5
saat kadar indirmeyen polis çareyi çevre
değelen toplanan ve polisin açığına sey-
redenleri dağıtmakla buldu.

Devrimci Sol Güçler'in Okmeyda-
nı'nda yaptığı gösteri o gece yapılanlar-
dan yalnızca biriydi. 24 Haziran gecesi
saat 21.30'da İstanbul'da bir çok bölgede
gececin kararlığı molotoflar ve slogan-
larla yitirdi.

Esenler Turgut Reis Mahallesi Cengiz
Topel Caddesi, Kağıthane, Büyük
Armuk Girişi ve Hisarüstü mahallelerin-
de yapılan gösteriler bunlardan bazıları-
dır.

Anadolu yakasında ise Ümraniye lo-
manlar civarında Sarıca Caddesi üze-
rinde benzeri bir gösteri yapıldı. Yine
Gebze'de 3 aydır Önemli Osmangazi Ağ-
rılu Mahallesi, Ulaşpase Beyazıcağ-
bölgesi ve Eskişehir Feriyoğlu'nda pan-
kartlı, molotofu gösteriler yapıldı. ○

Muhbirlik dünyanın en onursuz mesleğidir

Mayasında ahlaksızlık, çürümüşlük
ve sömürül olan bir dünya ayaktı-
r. İmkin toplumdaki bu çürümeyi, yoz-
laşmaları hedefler. Onunra, noma-
suna sahip çıkan bir toplum düze-
nin en tehlikeli unsurudur. Bu yüzden
der her türden onursuzluğu baskı ve
zorla dayatır.

Muhbirliğime politikasında iki tel-
mel amacı vardır devletin. Birincisi;
sistemlerindeki yenilik her türlü çalı-
şmaya önceden haber alabilmek, bö-
ylece kendisini güvenceye almak. İkin-
cisi ise; psikolojik boyutu, yani halk
arasında güvensizliği yaymak, güle-
rini birleştirilmesine, örgütü tavrı alma-
sına engel olmak. İddiyanlığı toglu-

Gözaltında bir devrimci ya da
sempatizan çinise bir işkence yöntemi
tür "muhbirlik teklifi". İşkenceci sor-
gudaki insanı teslim almak, kışkırtılı
yok etmek, ezmek amacındadır. Onun
işin de onursuzluğu dayatmaya
çalışır. Muhbirliğiteryorsada da an-
zından sınıflar mücadelesinden dön-
de birkayma çıkarır. Polis bir tehdit
unsuru olarak bu yöntem her süreçte
oldukça sık kullanıyor. Yoldan insan
kaçırıp ya bir karakolda, şubede ya da
üçü bir ormanda muhbirliğe zorlu-
yor. Eğer muhbirlik teklifini kabul et-
mezse başına dayadığı bir silahla te-
hlil düşürmek ölümle tehdit eder. De-
falarca denediler bunu. Ama yine ba-
şaramıyorlar. Toplum, devrimcileri
onursuzlaştıramıyor, yükselen müca-
delemin önüne set oluşturmuyorlar.

Kongretiların yeni kaybete girişi

Gazi Üniversitesi Mühendislik Bö-
lümü öğrencisi Cem Şahin 28 Haziran
günü kendisini MIT olarak tıtanan üç
kılı tarafından kaçırılarak devrimle
başlandı. Cem Şahin'e Devrimci
Gençlik'ten olduğu söylenerek birçok
eylemi üzerine yıkıma çalıştırıldı.
Bunları kabul etmediği takdirde kendi-
sini bir halta sonra telkar arayacakla-
rını söyleyerek Cem Şahin'i Tando-
ğ'da bıraktılar. 29 Haziran'da bir
açıklama yapan Cem Şahin başına
gelebilecek her şeyden kongretileri,
MIT ve emniyetin sorumlu olduğunu
söyledi.

Ali Çoban'a Tehdit

İzmir Yamanlar'da "ekonomik pa-
kenin protestosu" yafıy arasında gö-
zaltına alınan ve 2 ay tutuklu kalan Ali
Çoban 8 Haziran'da tahliye oldu. Tah-
liye olduktan sonra polis tarafından
sürekli takip edilen Ali Çoban, 20 Ha-
zir'an'dan sonra da telefonlarla tehdit
edilmeye başlandı.

Son olarak 28 Haziran günü evi
gözlümeye bağlanan Ali Çoban aynı
gün telefonla tehdit edildi. Telefon
eden kişilerden biri "Senin kim olu-
ğunu biliyoruz, ya bizimle çalışacak-
sın ya da sağcılarla öldürüleceksin", diyerek
Karşıyaka Nikaş Salonu önüne gel-
mesini istedi. Ali Çoban da karışık
olarak kendisinin devrimci düşüncele-
re sahip olduğunu ve ne yaparlarsa
yapsınlar böylelikle alacağı bir şey ya-
mayacağı cevabını verdi.

Ali Çoban başına gelebilecek her
hangir saldırdan devletin ve polisin
sorumlu olduğunu belirtti. ○

Küçükarmutlu'da halk polisle çatıştı

Küçükarmutlu'da yaşanan polis terö-
rine halk direnerek karşılık veriyor.
Küçükarmutlu'da halkın kendi çabala-
rıyla kurduğu ve pehillerinin ismini ver-
diği Halkın İşleri Fıdallığı ile Sevan Ço-
ğuk Parkı'nı, polislerin otopark haline
getirmeye çalışması halkın tepkisine ne-
den oldu. Polis otolarının ve panzerinin
çocukların oynadığı parkın içinde tehli-
keki manevralar yapması üzerine hare-
kete geçen mahalle halkı parkı etrafına
teli örgü çukallı işin karar aldı.

26 Haziran Pazartesi günü halk parkın
etrafında demir bariyerler çekmeye baş-
ladı. Halkın "otolarınızı çekin, buraya
tel örgü çekmeyin" demesine "Biz devle-
ti, kışkırtıldık yaparız" karşılığını ve-
ren polisler halk "Burası bir çocuk
parkı, daha önce 7 yaşındaki Sevan'ın
ezildi. Bir daha böyle bir şey olmasın
tini veremeyceğiz" dedi. "Daha çok
Sevan'lar terezi" diye tehdit eden poli-
ser mahalle halkı tepki gösterince polisler

otolarını çekmeklerini açıkladılar. An-
cak çok geçmeden polisler parkta ça-
lışmaları "Dağın yolu perişan ederiz"
tehditlerini savurarak saldırdı. Saldır-
ma sırasında sokak bir hafta panzer al-
tında ezilerek zor kurtuldu. Öğleden sonra
tekrar toplanan mahalle halkı çalısmaya
başladı. Sökülen bariyerler takıldı. Kar-
sok polisleri, takviye iki omibis civik
kuvvet poliserle tekrar saldırdı. Saldır-
ma polis silah kullanılamasına karşılık,
halkın içinde çocuklar da sapanlarla po-
lis tezi yağmırına tuttular. Bir çoğunun
sapanından çıkan taş bir polisın gözü-
ğünü kırınca çareyi karakola koşmak
edildiler. Halk bu kez seri şekilde ate-
ş etmeye başlandı. Ara sokaklara dağı-
larak dirençlerini sürdüren Armutlu hal-
kının peşinden geçmeye çalışan polisler
sığılsı sola rastgele ateş ettiller. Olay sa-
rasında polislin gözaltına aldığı üç kişi sal-
gınlına kadar şubede gözaltında tutul-
duktan sonra serbest bırakıldılar. ○

Çözüm faşizme karşı savaşta

2 Temmuz '93... Sivas'ta gerici-faşist katiller devletin gözetimi altında Madımak Oteli'ni ateşe veriyor ve 37 insanı diri diri yakarak katlediyorlar. Günlere önceden başlayan hazırlıklar, Sivas dışından gelen gerici-faşistlerin de katılımıyla 2 Temmuz Cuma günü 8 saat süren bir saldırgan arından tarihle geçecek bir katliama dönüşüyor. Pir Sultan'ın katlinden 450 yıl sonra, bu kez Pir Sultan yenilginde türkî söyleyen, semah dönen, kitap imzalayan aydınlar, sanatçılar katlediliyor.

Sivas katliamının üzerinden bir yıl geçti. Sivas'ın arından yarıya gelişmelerle alevlenen tartışmaların işleyişiyle bir yıl boyunca. Özellikle dinci gericiliğin tımarına geçmesi belirli çevrelerde paniğe varan etkiler yarattı. Bu toz duman içerisinde öyle şeyler söylendi ki, bütün ile parça çoğu kez birbirine karıştı. Sivas'a ve genel olarak yaşanan sürece ilişkin yorumların pek çoğu meseleyi bir bütün olarak ele almamakla uzaktı. "Gencilerin azlığı", "Serat provası" yapıldığı türünden, olayı tek yanlı kavrayan ve meselelini düşünceki çelişkileri ortaya koymaya yetmeyecek yanlışlamaların bir adımı ötesi "Laik Cumhuriyet(!)" kasteditildiği saptamaysındı. Buradan çıkartılan sonuç ise "Yozbazlara karşı laik cephe" kurulması gerektiği idi.

Tabii bütün bunlar da belli bir bilinç bulundukça iyi amaçlar, devletin arkasında sağ tutma işgimlerini beslemekten başka işyeri görmüdü.

Yaşan Kim, Yaktıran Kim?

Çoğu kez "karınak olacak" denilen ve adı konmayan ya da "gerici-yozbaz" denilerek tartışılan kim olduğunu, hangi tarafla, hangi safta yer aldığını ortaya koymak bugün gerçeğe ulaşmak için kaçınılmaz bir öneme sahip. Çünkü

40 bin emekçinin öfkesi:

"Sivas'ın Hesabı Sorulacak"

Sivas katliamını kinama ve pehilleri arama etkinlikleri 25 Haziran'da Alı Sami Yen Stadı'nda yapılan bir gece ile başladı.

Pir Sultan Abdül Kültür Derneği'nin düzenlediği geceye katılan onbinler "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Pir Sultan Ölmez", "Dün Sivas'ta Bugün Maraş'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" ve "Halıkız, Halıkızın Kazanacağı" sloganlarını kullandılar. Çok sayıda sanatçı ve müzik grubu ile folklor gruplarının yer aldığı program devrin pehilleri için saygı duruşu ile başladı. "Devrim Şehitleri Olumsuzdu" ve "Mahir, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşu Kadav Savaş" sloganları tüm stadi kaplayan alkışlarla sürdü.

Saat 14.00'ten 23.00'e kadar süren "Sarda, Söze, Özde Bir Olalım" gecesinde katılanların çok büyük bir çoğunluğunun genç olduğu ve devletin köpürme ruhuyla alkışta stadi bir anda hareketle geçirildiği görüldü. Devrimci önderlerin adı anıldığıda coşkulu alkışlarla, sloganlarla ayağa kalkarak onları "halıkız" söylemine pek uyuy vermediler. Çoğu kez öngörülenin, partilerin, sendikaların mesajlarını okundukça gecede Gezte Belediye işçileri adına bir derinleşim yapıldığı konuşma büyük ilgi ve

"biz" ancak bu gerçeğe ulaştığımızda düşmanı tanımış olacağız", "Sivas" anlamı olamaz!

"Biz" asanlar, "biz"ı yakanlar, "biz"ı kurşuna düşenler kimlerdir? Evet, Nesimi derisini yüzünler bugün 18'inde gençlerin etinde sığara söndürüyorlar... Pir Sultan'ın asanlar Denzilen'e astılar. Ege'de Torlak Kemal'i, Borkünye'ye yoldıklarını kılıktan geçirip Serez'de Bedrettin'i asanlar! Sivas'ta 37 insanımı yakanlar aynı elleridir. Osmanlı'nın kan doküculüğü Osmanlı'yla bitmiş, egemen sınıflar Kocigö'den Zilan'a, Derinim kadar nice Laç Derisi'ni kanımda kızıla boyamışlardır. Maraş'ın öncesi Derinim'dir, Kocigö'dür ve Kizildere'dir, Nurhak'tır...

Çünkü işin gerçeği o ki kavgaya aynı kavga'dır, Bedrettin'lerden onbeslere, Mahir'lerden bugüne, Sivas'ta kadar Türk, Kürt, Alevi ya da Sünni meselesi değildir uğruna öldüğümüz. Anadolu köylüsünün zulme ve talana öfkesi nesil nesil, "Dönen dönsün, ben dönmezem yoldum" sözlerini Kizildere'de "Biz buraya dönmeğe değil ölmeye geldik" sözleri ile tekrarlarken Mahir'lerin kavgası da odur.

Bugün süren de o kavga'dır. Bugün "Sivas" bu gerçeğe gösteren en acı örnektir. "Kanlı'dır Sivas, ama onu kama bulayanlar sadece gözü dönmüş gerici-faşist çitmiş değildi. O günörtüler kazındığında, altında emeğin düşmanları çıkar. Sivas katliamından sonra yaşanan günörtülerin altındaki gerçeğe gösteren zaten. Kıbrıs'a iki saatte çıkarma yapan TC devleti, 8 saat boyunca yardım isteyen insanlara en yekiliği açıldığında "soz" vermiş, 37 insan göz göre göre kama katledildikten sonra "Otein diğdikler halde bir şey olmasın" diyebilmiştir. "Devletin başı" Demirel katliamından ardından "Halıkız devleti karşı karşıya getirmedik" diye katliamın seyredilmesi tutumuydu

Alevi-Sünni ile Türkü, Kürdü, Lazı, Çerkez'i ile tüm emekçileri birleştirecek yol; emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, sömürüye karşı sosyalizmin mücadelesidir. Her şey gücü ile zulüm yağıdıkta demektir. Cıplamlıkla, gözlükla inanıp içkenle emekte, yıllarca cıplamlarında çürümekte, öldürmekte, bombalamaktadır. Ancak bütün bunlar yine de yetmiyor.

Devletin bu "tesmi-yasallık" gücünün yetmediği ya da uygun olmadığı yerde devletin işi'ni görecek güçler giriyor devreye. Gerici-faşist katiller yerine göre ya "bas-tırmak" ve pasifikasyon yaratmak ya da çatışma yaratıp emekçileri yarıya ayırmakla "bölme", birbirine karşında kim devreye sokuluyorlar.

Alevi-Sünni kasımlar arasında Osmanlı'dan kalan tarışel önyığı ve düşmanlıklar kördükmek, Türkiye'de egemen sınıfları, oligarşinin onyıllardır kıldandığı bir taktik olarak biliniyor. Bugün, buna işi ve emekçileri "Türk-Türk" düşmanlığı ya da "Laik-Dinci" cephelemesi si yaratarak bölmek gibi taktikler ekliliyor.

Sınıf mücadelesini yolundan sapırmak ve emek-sermaye çelişkisinin üzerinden örtmek amacıyla, bu yapıyı çelikleleri öne çıkartıp derinleştirmek isteyen oligarşin çığırtı provokasyonları tezgahıyor. Bugüne kadar özellikle MHP'nin "iş görüldü" bu provokasyonlara, giderek islamcılar, Refah'ın kullanıldığı "laik-dinci" cephelemesinin öne geçişi provokasyonlar (Uğur Mumcu vb.) eklendi.

Ancak bütün bunlar emekçilerin önleğe ve zulme karşı ayağa kalkışını önlemeye yetmeyecektir. Refah'ın, diğer düzen partilerin söylem dışında bir farkı olmadığı, "adil düzen" de "sömürü düzen"nin bir versiyonu olduğu gerçeği ne kadar açıksa, "laik-dinci" cephelemesinin yarıya bir saflama olduğu da o kadar açıktır. Tıpkı Alevi-Sünni saflamasında bölünmesini getiren gibi, benzer yarıya saflamalarda aynı sonucu doğuracak ve oligarşinin ekmeğine yayı sürecektir. Alevi'si, Sünni'si ile Türkü, Kürdü, Lazı, Çerkez'i ile tüm emekçileri birleştirecek yol emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, sömürüye karşı sosyalizmin mücadelesidir. Başka bir şey değil.

Sivas katliamını lanetlerken bu perspektifte bakmalı ve Sivas'ın ancak faşizmi ortadan kaldırmakla önleyebileceğini görmek zorundadır. Bunun için "Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" demeli, "Alevi-Sünni, laik-dinci çatışması değil sömürüye karşı emek kavgası" işi aynı yükseltmeliyiz. ②

On binlerce insan sivas katliamını lanetlererek, faşizme karşı savaşlarını haykırdı

destekle karşılandı. Pir Sultan Kültür Derneği Genel Başkanı Murat Zengin'in "Bir ilk olmalıyız" düğününü izlediği konuşma genel olarak alkışlarla destek bulduken Atatürk'ün övgüsünün geçtiği bölümde alkışlar daha baskındı. Aynı şey Elin Afan'ın "Sendirici Atatürk" adlı parçasında da tekrarlarken sadece Sivas'ın değil Derinim ve Kocigö'den de unutulmadığı bir kez daha ortaya çıktı.

ANKARA ve İSTANBUL'DA MİTİNG... Sivas şehitlerini anma etkinlikleri

geçirilecekti 2 Temmuz Cumartesi günü saat 13.00'te İstanbul Zincirlikuyu'da Asım Bezirci ve saat 16.00'da Karacaahmet Mezarlığı'nda Nesimi Çimen'in mezarları kitlesel olarak ziyaret edilecek anma yapılabilecek, Ankara'da ise miting düzenleniyor.

3 Temmuz Pazar günü ise İstanbul Sığlı Abidesi'ni Hürriyet Meydanı'nda saat 12.00'de miting yapılacak. 5 ve 6 Temmuz günlerinde ise panellerle etkinlikler devam edecek. ③

Yeni emimsiz tutsaklara tehdit ve sadırı

Aydın'da Tutsaklara Sadırı ve Açık Grevi

Aydın Özal Tipi Cezaevi'nde 24 Haziran günü cezaevli müdürleri ve gardiyanları tarafından koğuştan düzenlenen saldırı sonucu Devrimci Sol tutsaklarından 8, TDKP davası tutsaklarından 6 kişi yaralandı.

Tutsaklara karşı saldırı ve tehditkar bir tutum içerisinde olan cezaevi idaresi emirlerini bir kez Ölümlü Örcü şehitlerinin anılması sırasında savurdu. 14 Haziran günü Ölümlü Örcü şehitlerinin anılması için hazırlık yapan Devrimci Sol tutsakları, koğuştan duvarların şehitlerin resimleri ve Ölümlü Örcü'nün fotoğrafları donatılar. Anımların yapılmasını engellemek isteyen Cezaevi Müdürü Cihan Şah Karakoç yazıların ve resimlerin indirmesini istedi. Ve "Hepimiz de annaya çağıldığınız arkadaşlarınız gibi yapabilmek" şeklinde tehdit savurdu. Bu tehdit karşısında geri adım atmayan tutsaklar annemeyi coşuklukla bir kez daha gerçekleştirdi. Resimleri ve yazıları anımlardan sonrada indirdiler.

24 Haziran günü duvarlardaki resimleri ve yazıları bahane eden cezaevi idaresi tutsaklara karşı saldırıya geçti. Saldırdan önce Aydın Cumhuriyet Başsavcısı İhsan Taşkın ve Savcı Hüseyin Ertan Uzdaş Zekai Değirmenci ile koğuştan goğuşa gelerek derhal resimleri indirmesini yoksa sonrakın kötü olacağını söyledi. Koğuştan ayrılmalarını hemen ardından tutsaklara yönelik saldırı başladı. Saldırı sırasında adillikler kaldırılan sonucunda Mahir Eroğan, Bülent Sarı, Cahit Karacaoğlu, Hüseyin Kurt, Erkin Zengin, Şahin İşçi, Hilmi Nuri ve Vedat Şevket Devrimci Sol tutsakları yaralandılar. Devrimci Sol tutsakların yerlerde sürükleyerek hücrelere atan cezaevi idaresi ve gardiyanlar, daha sonra TDKP davası tutsaklarının bulunduğu koğuşa da saldırarak 6 tutsağın yaralanmasına neden oldular.

24 Haziran günü bir acıklama yapan Halkın Hukuk Bürosu, tutsaklara yönelik saldırıya cezaevi 1. Müdürü Cihan Şah Karakoç, 2. Müdürleri Metin Erdem, Hüseyin Sebekekoğlu, Hüsamettin Küçükkeşiş, Sabri Kartopu, gardiyanlarından Kasım Taşoğlu, Garip Koca, Hüşt Öztürk ve adları belirlenemeyen cezaevi personelinin katli katli olarak, bu saldırının asıl sorumlusunun Adalet Bakanı olduğunu belirtti.

Bu gelişmelerin ardından, tekrar Aydın Cumhuriyet Başsavcısı ile görüşen tutsaklar, şehitlerin resimlerine yapılan saldırıların son bulması ve sorumluların cezalandırılması konusunda tatıştılar. Yapılan tatışma ve başsavcının yüksek tepkisi yatıştırmaya çabalarına rağmen, hiçbir olumlu gelişme olmadı.

Bu nedenle, Aydın Özal Tipi Cezaevi'ndeki tutsaklar 1 Temmuz günü açık grevine başladılar. Koğuşlara yapılan saldırıya yaralanan Devrimci Sol tutsaklarından bir kısmı -daha sonra katliamlara üzere- başlangıçta açık grevine katılmadılar, PKK tutsakları açık grevine 40-45 kişilik üç gruba dönüşümü olarak açıldılar. Açık grevine katılmayan Devrimci Sol, TDKP ve PKK davası tutsakları katıldılar. 1 Temmuz'da başlayan açık grevi, tüm grupların katılmasıyla yapılan ilk açık grevi anlamına açısından önem

taşıyor. Cezaevi idaresi açık grevini sürdüren Devrimci Sol, TDKP ve TDP tutsakları "İmmura muvafakatı, itaatsizlik ve bayrak seferi" nedeniyle bir aylık görüş yasası cezası verdi.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde Tutan

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde ise 25 Haziran günü MİT-cezaevi idaresi işbirliği ile bir arama adı altında koğuştan tutsakları talan edip ve provokasyon yaratmaya çalışıldı.

Arama bahanesi ile gelen 80 kadar kalınlı jandarma ve 3 tane silahlı görevli MİT görevlisi Devrimci Sol tutsaklarının kalınlı 4. koğuşa, diğer sayıların kalınlı 5. koğuşa ile bayırlar koğuşuna girdiler. Sözlü satırnamalı yanı sıra yer yer saldırıdan davranışları gösteren jandarmalar provokasyon yaratmaya çalıştılar. Arama sırasında gazete, kitap, pano, alıf ve resim gibi eşyaları el koyarken, birçok bakla eveyi da parçalamak, yırtmak ve karmak suretiyle kullandılar hale geldiler. Bu arada 5. koğuşa kalan tutsaklardan 8 tanesini de MİT'çilerin ve jandarmaların saldırısına uğradı.

Tutsakların siyasi kimliğinini hedef alındığı bu talan ve provokatif saldırıdan sonra, Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ndeki tüm tutsaklar yaptıkları acıklamaya, son saldırının ardından siyasi kimliği geçiştirme işlemi hazırlamak için yapıldığını vurguladılar.

Bu arada Devrimci Sol tutsakları, ayrıca yaptıkları bir acıklamaya geçiştirme işlemi de gerçekleştirdiler. Bu işlem eşyaların ve resimlerin kaldırılmasıyla, bu eylemlerle devrimci belirlenen tutsaklar, gerekirse bankat kurarak sayım da veremeyeceklerini söylediler.

Buca'da Saldırı

Buca Cezaevi'nde ise 27 Haziran günü koğuş aramaları sırasında üç güvenlik sorumlu askerler Devrimci Sol tutsaklarından Ali Aşken ve Kaan Toksoy'a saldırarak yaralanmalarına neden oldular.

29 Haziran günü basın acıklaması yapan tutsak aileleri cezaevlerinde evlatlarına yönelik bu saldırılar karşısında sessiz kalmayacaklarını ve sorumlulardan hesap vermesini istediklerini belirttiler.

Malatya Cezaevi'nde Kontrogriller Provakasyon Pesinde

Son günlerde diğer cezaevlerinde olduğu gibi Malatya Cezaevi'nde de tutsaklara yönelik provokatif ve tehditkar davranışlar artmaya başladı. Askerler ve jandarmalar saldırımların açık zemin yaratmaya çalışıyorlar. Tutsakların yaptıkları acıklamaya göre, özellikle, üç güvenlikli sorumlu subaylar, cezaevi yöneticileri ve savcıların bizzat katıldığı koğuş aramaları tam bir yağma ve talana dönüştürüldü.

Son olarak 12 Haziran günü armayama gelen subay ve askerler, yaptıkları yağma ve talanını yanı sıra, açığa tehdit savurarak gözaltı vermeye çalıştılar. Haziran ayının ilk günlerinde Doğuşehir kuralı kasiminde katli katli olarak operasyonu anlatan basimide ve askerler, çatışmada

katli katlikeri geniralları parmaklarını nasil kestiklerini utanmazca ve tehditkar bir şekilde anlatmaya çalıştılar. Ve gereken cevabı aldılar. Daha sonra Devrimci Sol tutsaklarından kapıları almak istemeleri üzerine, derin tas güsterildi ve bu girişimlerinden vazgeçmek zorunda kaldılar.

Gelişmeler üzerine Devrimci Sol davası tutsakları adına bir basın acıklaması yapan Cumhuriyet, kontrogrilleri kullanılarak yaptıkları karşısında geri adım atmayacaklarını belirttiler. "Bizler şehitlerimizin tarihimize değerler katın derinleştirendir ve hareketimizin yaratmış olduğu geleneklerden aldığımız güçle hareket ediyoruz. Katliamlar, gözaltılar, işkenceler haki ve devrimcileri yitiririz. Katliamların insanlara bile işkence yapan ruh-söz, kişiliksiz kontrogrilleri kullanılarak, halkın devrimci ahlakı haki etkilere ceza veremez" dedi. Ve gelişecek olaylardan kaçınarak Adalet Bakanı Seyfi Oktay makamı üzere, cezaevi müdürlerinden Çetin Çalığın ile faşist subayların sorumluluğuna bırakarak, karmayımı tutsakların derin siyane destek olmaya çağırıldı.

Elbistan Cezaevi'nde Saldırı ve Hücre Cezası

Elbistan Cezaevi'nde 20 Haziran günü siyasi tutsakların bulunduğu koğuşlara asker ve gardiyanlar saldırırdılar. Saldırı sonucu 4 tutsak ağır şekilde yaralandı. Saldırıdan bir sonraki gün tahliye olan Süleyman Özkan Gaziantep İH'D'e yapılan basın acıklamasında cezaevinde bulunan Hasan Karahan, Seyit Özkan, Şerif Yılmaz ve Mehmet Akın'ın öldükleri haberler sonucu ağır yaralandıklarını, yaralı arkadaşlarının hastaneye kaldırılması isteklerinin de idare tarafından geri çevirildiğini ve arkadaşlarının hastaneye götürülmesinin dağıldığını da 19 tutsağın hücre cezasına çaptırıldığını belirtti. Saldırıdan sonra askerlerin koğuşlarda da el koyduklarını sözlerine ekledi. Tutsak yakınlarının İH'd Gaziantep Şubesi'nde yaptıkları basın acıklaması sırasında konuşan İH Şube Başkanı İmam Özhartı ise tutsakların sindirime yönelik bir politika olan bu saldırıları şiddetle kınadıklarını belirtti.

Tutsakların Eşyaları Geçirildi

Antep Cezaevi'nden Çanakkale Cezaevi'ne 18 Haziran günü sevk edilen Devrimci Sol tutsaklarının eşyalarının bir kısmı arama adı altında geçirdi.

24 Haziran günü bir acıklama yapan tutsaklar, eşyaların geçiştirilmesinden Diğ Güvencin Amiri H. Hüseyin Can ve cezaevi 2. müdürlerinden Abdullah Atilla ile İhsan Yavuz'un sorumlu olduğunu belirttiler.

Konya E Tipi Cezaevi'nde Süretiler Açık Grevi

Bir süre önce Bölge Siyasi Cezaevi haline getirilen Konya E Tipi Cezaevi'nde, PKK, Devrimci Sol ve TKB da davası tutsakları açık grevine başladılar. Tutsakların talepleri kabul edilene kadar sürece olan açık grevi, 28 Haziran'da başladı. Tutsaklardan 68'i süretiler açık grevini sürdürdükten, 17'si üzer günlük dönüşümü açık grevi yapıyor.

Bölge cezaevi olmasının ardından baskı ve keyfi uygulamaların giderek arttığı Konya E Tipi Cezaevi'nde 17 ve 23 Haziran'da C-9 ve C-10 koğuşları, 28 Haziran'da da beyanlar koğuşunda doalpa asılı bulunan bir resim almak isteyen gardiyanlara karşı koyması üzerine, 2. müdürler Özkan Dinçer ve Mehmet Acem gözetiminde 40 kadar gardiyan bayan tutsaklara saldırırdı. Bu sırada asten hastası bir bayan tutsağın kriz geçirmesiyle sağim saldırı devam etti ve doktor çağırıldı.

Gelişmeler üzerine bir acıklama yapan tutsakların acıklamalarında, cezaevi müdürünün odasında, cezaevi-polis ve subay işbirliği ile bazı tutsakların sorguya alındığı ve itirafçı olması zorlandığı belirtildi.

Tüm bu gelişmelerin ardından tutsaklar, cezaevindeki keyfi uygulamaların sona ermesi ve kötü yaşam koşullarının düzeltilmesi isteyeyle süretiler açık grevine başladıklarını açıkladılar. Kürdistan'daki baskı ve katliamlara da protesto ettiklerini belirttiler.

Eskişehir'de sivil faşist saldırı

Altınler gazetisinin muhabiri Hicabi Küçük 29 Haziran günü Eskişehir'de sivil faşistlerin saldırısına uğradı.

Kuray Öztürk Duruşu'nda otobüs bekleyen Hicabi Küçük'e iki sivil-faşist genç sivil saldırıya kalkıştı. Gerekli cevabı alan faşistler Hicabi Küçük'ün arkasından otobüse bindiler. Tarla başında otobüsten inen Altınler gazetesi muhabirine azgınca saldırılar faşistler Hicabi Küçük'ün bir kolunun kıkırmasına neden oldular.

Aynı gün Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Kantin'i'nde de gövde gösterisi yapan sivil-faşist çeteler, devrimci demokrat öğrencilerin yokluğundan faydalanarak öğrencileri gözaltı vermeye çalıştılar.

Kermeste gözaltı

Her yıl geleneksel olarak yapılan Bergama Kermesi'nin ilk günü olan 6 Haziran'da Bergama Terörle Mücadele Ekibi'ni saldırımların, tabanmışlıklarını bir kez daha sergilediler. Mücadele ve İşçi Hareketi gazeteleri standında bulunan "toplattılar" sayılarına "el koyan" polisler, kendilerini kimliği sormak için Hareketi Atilla Temelisi'ne Barbaros Yıldırım, "Bize nasıl kimliği sorarsın?" diyerek keyfi biçimde gözaltına aldılar. Ertesi gün saat 17.00'de Barbaros Yıldırım serbest kalırken gerek gözaltı sırasında, gerek sonrasında Bergama'daki demokrat-devrimci çevrelerin sahiplenilmesi-darışması polise verilen güzell bir yan oldu.

Darbeci artıklarına korumalık yapan PKK'lılar devrimci değerleri unutmuş görünüşler

Devrimci Sol'a karşı darbe yapmaya koştuğunu iddia eden çokları, devrimci hareketin hukukuna göre yargılanıp yargılanıp olmadığına aldırmaz. Halkın adanmış karışında korkuya kapılan darbeci cete en son, dümana sığınmış kendilerini istedikleri gibi Cezaevi'nde koruma altına almış. Gelinen süreçte, karşı-devrimci yanlarını kendilerinde taşıyan darbeye bağlı birbirlerini yamaya bağlayan darbeci artıklarından Harun Kartal (HK), eski cephane karışını günün işleri dümana sığdırdı.

Düğmanın koruma isteyen HK, hal-olun adalete karşı kendisine bir güvenlik şemsiyesi aramaya başladı. Buldu da... 94 yılında başlatmış karşı "direniş" yaprakı kağıtlarına Bursa Özel Tip Cezaevi'nde PKK'lılara kurtuluş "yi ilgililer" görevler, Bursa'yı işgal etmiş. Cezaevi'ne giren girmeyen ayrır bir köşgede düman tarafından öldürülmüş olan darbeci cete artığı HK, ilk fırtına PKK'lılara haber göndererek görüşme istedi. Eski dostlarıyla görüşmeye düman PKK'lı artıkları karşıladı. İlk PKK'lı artıkları devrimci Sol'a karşı suçu işlemleri, elelerini devrimci kani bulmuş gibi görüneni, HK, PKK'lılar mal bulmuş mağribi gibi anıyordu. Devrimci Sol'un suçu ileri attığı ve halkın adanmış yarına sordukları HK'nin, "güveni bir ilman" olarak gördüğü PKK'ın dümana geçme talebi PKK'lılara kabul edildi. Devrimci değerler, devrimci iktidar ve devrimci gelenekler bir anda hiçe sayıldı. Ve suçu bir cete artığına kuvvetle karşı açıldı. PKK'ların pragmatizmi, bütün devrimci değerlerin ayakları altına alarak suçu bir "güvenlik şemsiyesi" olarak kullanma çabası oldu.

Devrimci Sol tarafından suçu ileri edilen bir cete artığı, küçük burjuva milliyetçiliğinin pragmatizmiyle "güvençeye" alınmış kalıplarıyla, tarafızından kabul edilmez. PKK'lılar, pragmatizmi davranış ve devrimci değerlerden uzaklaştıkları için uyardılar.

Devrimci Sol öncelikle Devrimci Sol'a teslim olman ve haklarını karşı darbeci solun karşı devrimci işlemleri hesabını vermesi gerektiği belirtildi. HK'nin adalete ve haklarına sahip vermediği sürece suçu konunun devam edeceği ve herhangi bir güvenlik şemsiyesi alınmadığı sürece PKK'ın suçu konusunu değerlendirme-yeceği PKK'lılara itildi.

PKK'ların küçük burjuva milliyetçi anlayışlarına hakim olan pragmatist yaklaşımları, yanlımları ve devrimci tavır gerektiren görmezden gelmelerine neden oldu. HK'nin darbelerinden kaçmış olmasının, onları ileri "cezaevleri" olarak kabul ettiğinden dolayı, bu suçu konularına almakta ısrarlı davrandılar.

Bizler bugüne kadar, darbeci cepenin suçlarını ve tavırlarını hiç kimseden saklamadık. Dost da düman da, darbeci cepheye karşı olan tavırlarını iyi biliyor. Bu yüzden de HK, halkın adanmış yarına karşı, bu suçu konularından kaçma cete başına bir köşgede koruma altında tutuluyordu. Halkın adanmış (izin vermediği) sürece, oradan çıkıp (PKK'nın köşge de olsa) başına bir köşgede geçmesi olanağı oldu. Bunu iyi bilen PKK'lılar, Devrimci Sol'dan "rica" da bulundular. Devrimci Sol'un darbeye karşı suçu konusuna karşı çıkarak görüşmeye, Onu PKK'ların köşgesine verilebilirdi; demesini beklediler. Ebbette, PKK'ları rica etmiş diye, devrimci ilkelizmleri ayakları olan böyle bir şey yapamazdık.

Bizler, devrimci değerlere ve geleneklere uygun olarak PKK'ya yarımadık. Suçu ve suçu bir cete artığına kuvvetle karşı, karşılaştığımız belirttik. Çünkü, düne kadar halkın adalete karşı düğmanın

özel korumasına yayşayan bir cete artığına, bugün PKK'lıların güvencesi şemsiyesi açmaya kalkmasını ne anlamla gördüğünü düşünmeli gerek. Bu durum karşısında, bir suçu konularına almakla yetinemediler, devrimci ilkelizmleri suçu konularından ve devrimci değerlerinden, ilkelizmleri zemini ortadan kaldırdıkları için; siyasal ilkelizmleri kesecelikleri kendilerine belirttik.

Yanlımlarının ardından finlen siyasi ilkelizmleri kestik. PKK'lılar da HK'ye bulundular. Ancak PKK'ların bütün arınarına rağmen düğman HK'i PKK'lıların köşgesine veremeyordu. Çünkü cezaevinde Devrimci Solcular vardı.

Köşgeye almak istedikleri cete artığına darbeye karşı tavır geliştirmeye yarın. Devrimci Solcuları suçlamaya yöneldiler. Devrimci Solcular idareye düğ "Bu adamı PKK'nın köşgesine verin" dememişler. O yüzden de "idaravin güvencesi tasarrufunda yararlanarak" HK'nin PKK'nın köşgesine geçmesini engelleyipydiler. Bu halde de Devrimci Sol "idaraveyi ilkelizmi" yapıyordur! Ne kadar basit!

Cezaevleri sürecini yakından izleyen herkes, düğmanın objektif olarak ilgilirdiğinde olduğunu çok iyi biliyor. Zindan konularını yakından izleyen herkes, bu itikadı adım adım uzlaşmacı-terimsizliği çizgiye kayan PKK'lıların, Bursa Özel Tip Cezaevi ve Eskişehir sürgünleri gözlemleri önünde yarıyor. Düğmanın en küçük bir yaptırımına dahi "Biz savas eşiriz. Ses çıkarsak kalledükler" gerekçesiyle talan almayarak sürgün Bursa'ya, tarhi, uzlaşmacı ve yemle kırıcı derneklerle bezenmişler. Hiçbir hak kazanımı direnç içinde yer almayan PKK'lılar, devrimcilerin dirençle kazandıkları haklarına dirençsiz ortak olarak "politik" haline getirmekte sakınca görmediler. Tabii ki, devrimcilerin dirençsizlik ve suçu konularına kurmayla yaklaşmaları da devrimci değerlerdir.

93 yılında, cezaevindeki hak gasplarına karşı Devrimci Sol'un başlattığı SAG parça parça hakları kazanmaya başladığında, 15 gün "Biz de varız" diyerek sürece girip dön suçu konusuna "bizden bu kadar" deyip SAG eylemlerini kırdıkları ve bunları objektif olarak düğmanın güç vaktinden henüz unutulmadı. Direnç ortaklığı yaptığımız TKP/ML, TIKKO, KAWA, KUK tutsaklarının da eylemlerine muz kalkan PKK'lılara öncelikle hafızalarını yoklamaları öneririz.

Cezaevinde düğmanın saldırısına karşı alınan toplu tavırların hiç içinde yer almayan PKK'lıların, direnç düşkünlüleri gerillaist çizgilerini kendileri dahi açıklayamayacak sınıktırını duyuyorlar. 93 sonunda, düğmanın İstanbul DGM tutuklularını Bursa'da toplama planlarını boşa çıkarmak için Devrimci Sol'un başlattığı genel direnç çağrısına katılmadılar. TDKP, TIKB, TKP/ML TIKKO tutsaklarının da katılımıyla süren direnç, çok daha fazla sayıda tutuklusu bulundukları Halek PKK'lıların hiç ilgilendirmiyordu! Üstelik, genel direnç çağrısı düğlere kadar sürdüğü tutukluların mahkemeye gönderilmesi tavırını ise, düğmanın "Bu adamı zoda getir" tehditlerinden sonra kaldırdı.

Düğmanın, devrimci tutsakları ayrı ayrı cezaevlerine dağıtma planlarına karşı Devrimci Sol bütün cezaevlerindeki tutuklularıyla genel direnç sürdürdükten, aynı köşge içinde yaşadığı PKK'lılar bizler için çok uzaktaydı yapıyordur! Devrimci Solcuların bir yarıya, devrimci yanına ve değerlerine de uzaktılar. Devrimci Solcular ve diğer devrimci tutsaklar SAG'nin ilerleyen günlerinde olma-

larına karşı, PKK'lıların idare ile yemeli azlığı-çokluğu konusunda kavga etmeleri, doğrusu düğmanın bile şaşırtıcıydı.

Özellikle genel ve devrimci yarıllığı koruyan PKK kitesi dahi bu durumdaki düğduydü rahatsızlığı ortaya koymaktan kaçınmadı. Devrimci Solcuların genel direnç içinde her gün atıldıkları "Yaşasın AKI Grevi Dirençimiz" sloganına gülden güzyile gelip katılan PKK'lı darbeci tutsaklar "Bu ne biçim iş! Bizimlemeden neden direnç içinde değilsiniz?" sorusunu Devrimci Solculara soruyordular.

Nitekim, Devrimci Solcular genel direnç zaferi bildirirlerdi, PKK kendilerini zararlı halsizlerini katilmasını engellemeydi.

Devrimci genel dirençleriyle tutuklu yoldaşlarını İstanbul'da göndermeye kalktıklarımda, PKK'lılar, düğmana düğ "bizim tutukluları da gönderdi" diye talepte bulundular. Ama düğduydü çok acı ve ölümleri bir cevap açıklar: "Siz direnç içinde yoldunuz ki!"

Devrimci tutukluları, İstanbul'da gönderildikten sonra, PKK kamuoyuna Özgür Düğdem gazetesine bir açışma yapıldı. "Devlet PKK'ya ayrımcı davranıyor. PKK'lı tutukluları SAG'la birlikte sevk etmiyor." Oysa, PKK'lılar bu "ayrımcılık" Bursa'da yaşadıkları, bilmeleri gerekirdi. Bursa'da yoldaşlarımız 43 günlük SAG dirençleriyle havalalandırma haklarını kazandırdıkları, düğman, direnç içinde yer almayan devrimcilerin havalandırmaya öksüz haksızlık yapmıştı. Öksüz devrimci ÖZAMAN da "ayrımcılık yapıyor" diye açıklamalarda bulunmuşlardı. Evet düğman devrimci göçleri bilmek için "ayrımcılık" yarı. Ama gerçekçilik durum bu önümüzde, bir yanda düğmanın dirençsizliği boyunu uzatıyor, düğman kalması, diğer yanda da devrimyenlerle karşı tavırına devam etmesi vardır. Onu gözden uzak tutmak "ayrımcılık" sığınmak kendiri aldatmakta başka bir şey değildir.

Statükoların bozacağı gerekçesiyle Diyarbakır'daki tutuklu yoldaşlarımızı koruyan olan, yoldaşlarımız düğmana teslim etmekte çekimlenmiş PKK anlayış; burada ise utanmadın bizi "ilgirsizlik" ve "karşı-devrimci yöneline girme" ile suçluyor. Darbeci artığı HK'i köşgeye almak istediği gerekçesiyle kabul ettirmiyorlarsa, düğman tavır alması öğrenimlerini önerir. Bizlerin düğmana dirençli HK'i PKK'lılara verilebilirsin! demezli isteniyor, ilgirsizlik!

PKK Tutsaklarının Açıklaması

Son günlerde Bursa Özel Tip Cezaevi'nde yaşanan bazı gelişmelerden ötürü Devrimci Sol ile var olan siyasal ilkelizmleri ciddi düğde etkilemiş bulunmaktadı.

"D/S'Bedri Yağar" tarafından, Harun Kartal adına bir arkadaşımızın yerine geline işleri karşısında "Bu adamı zoda getir" tehditlerinden bir çizide seyretilmiştir. Dahası devrimciler arasında çözümlenmesi gereken sorun, izin üyesi ve zamanında maldahlemez karış, DS'ler tarafından düğmanla üstlenilmesi karşı-devrimci bir yöneline girilmiştir. İbarası konuma düğ, idareye ilgilirdiği ya da bu bunusla da kalmayarak "PKK saldırısına da olsa cezaevlerinde hukukumuzu geçirdi" der. PKK ya açışta tavır almıyor.

DS kendi inisiyatif her şeyin ve herkeşin üstünde görmedikleri. Bursa izni vermez. Kendi inisiyatifini her şeyin, kendi iradesi. Kendi inisiyatifini her şuna göderir karşı olacağız. Biz Harun Kartal'ı yanımıza almayız

İktiden ne anladıklarını ortaya koyuyorlar. Bizler "İdare" da düğmana da açışta suçu belirtiyoruz. HK Devrimci Sol'a karşı suçu işlemleri ve bu yüzden bütün hukukumuza göre mutlak yargılanacak olan bir darbeci artığıdır Düğmanın, cete artığı HK'i Devrimci Sol'a karşı güvencesi altında tutmak amacıyla, (PKK'nın başına) başına koşması verememesi bütün sorunu düğdür. PKK'lılar, köşgeye birisini alarak istiyorlarsa siyasal bir yapı olduğunu hatırlatarak siyasal tavır ortaya koymayı becermelidir. Bu tavir ise, devrimcilerde değil, PKK'lılar karşı olmalıdır.

Bir süre önce Bartın'da PKK köşgesinden ayrılacak olan PKK'lılar suçu işlemleri, bir unsuru samimi görmeyerek köşgeden çıkardıklarımda, PKK'lılar bu insanı geri almak istediiler. Bizim bir irtirazımız olmasın diye düğman düğman bunları kabul ettirmeyen PKK'lılar, güç unsuru düğman inisiyatifine ve icazetine ter edersen, siyasal tavır koymayın ne olduğunu yine unutmayınız!

Hiçbir fil direnç içinde görmedik, "aman katilendir" mantığıyla bütün yaptırımları kabullenen PKK anlayış, bu düğman karşısında daha da genirleniyor; devrimci tutsakların düğman karşı dikliği direnç hatlarını arkasında saklanıyor oluyordur.

"Zindan koferasını karışları elemleri konumuzla bağlayıp" özdeşleştiren arızda saklanan PKK'lılara söyleyebiliriz tek sözümdür yazır. Önce uzlaşmacı kafalarını gözünü Sizin elemleri konunuzla bağlayan zindan konferansı değil, devlete uzlaşmacı kilitlenen siyasal çizginizi.

Devrimci PKK, fil olarak kesik olan ilkelizmleri karşılık, ilkelizmi keştiğini açıkladığı bildiririnde yazır hirsiz misal karalamı ve hakaret tavırına girmiştir. Bununla beraber gerçekçilik, pragmatizmi ve ilkelizmini örtmeye çalışan PKK bir kez daha devrimci ilke ve değerlerin nasbini almadığını beğlemişler. Unutulmaz, güney başlığı savanmaz PKK bu tarzıyla devrimci maddeleriyle zarar vermemek başlık bir şey yapmaz.

Gelinen noktada, gerek ilkelizmi ve pragmatist tavır; devrimci bir darbeci hileme hamilik yapmaya soyunması ve gerekse de devrimci hareketimize saldırı ve hakaret tavırına girilmiş olması nedeniyle, ilkelizmi-pragmatist tavırından vazgeçene, hareketimize ve hakımıza özdeşleride PKK'lılara Bursa Özel Tip Cezaevi'nde PKK'lılar siyasal, sosyal hiçbir ilkelizmi olmayacaktır. O

3 Haziran 1994

Bursa Özel Tip Cezaevi
Devrimci Sol Tutsakları

çalışacağız. DS'nin sözüyle ya da fil herhangi bir saldırı karşısında gereken devrimci yanıtı veracağız. Terorizmi PKK'nın tarafa yaran Harun Kartal'ın siyasal yanına başına besap somun, özdeşleri almak bundan böyle sadece PKK'ya ait olacaktır. Her bir devrimci gelenek, hem de PKK'nın temel özelliği olan eleştirel-özdeşler, kişilik özdeşleşmiş, bütün PKK'lıların olduğu gibi, Harun Kartal için de iktidare devrimci bir süreç ve mekanizmadır. Ancak bu süreci iktidare ve kamuoyunda bilginleştirmek arız PKK'nın tasarrufundadır. DS bu hakkı kendinde bulamaz.

Tüm bu gelişmeler Bursa Özel Tip Cezaevi'ne özgüldü DS ise siyasal ve sosyal ilkelizmleri kesmenize yetirici neden oluyordur. Dolayısıyla bundan itibaren DS'ye doğrudan şahsi olumsuzca dek bu kararımızı hayata geçiriyoruz.

PKK'nın Savak Tutsakları
Bursa Özel Tip Cezaevi/31.5.1994

Seni Halk Adına Ölüme Mahkum Ediyorum

Yazar: Mitka Gribçeva

Çeviren: N. Sel-Bülent Habora

Yayinevi: Var Yayinevi-20. Baskı

Mitka Gribçeva

SENİ HALK ADINA ÖLÜME MAHKUM EDİYORUM

20.
BASKI

"Partizan yolları! Asfalt döğeli değil bu yollar, tehlikeli viraj işaretleri, kaç kilometre yol geçtiğini ve daha ne kadar kaldığını gösteren işaretler de yok bu yollarda. Bir yerden diğer yere kadar yürüdüğün yıl saatle bile ölçülüyor. Çünkü etrafta şüpheli kimselerin doluştuğunu gören partizanların kimbir kaç saat gizlenip beklemesi lazım.

Partizan yolları! Güneş ne kadar enerjik ışıklandırıyor bu yolları. Çokcası yalnızca solgun yüzü ay bakar bu yollara, bir bir arda sıra diziymiş giden partizanlara veya bir daima önde gelen ve ilerdeki dönemecek nelerle karşılaşacağını düşünen, diğer de daima diktiler, kulakları kırıştı, herhangisi bir polis tuzağına düştüme tehlikeyi düşünme düşünme yünyen bir çift partizanı görmeye çıkarış solgun benizi ay."

Mitka Gribçeva "Partizan Yolları"nda yürüyüşe başlamadan çok önce, yoksul bir köylü kızıyken evden ayrılmış Sofya'ya gelir. Burada bir fabrikada iş bulur. "Çorbacılar"ın başkasına önceleri ses çıkarmaz. Kimsenin kimsesi sömürdükleri, baskısı, zulmü bir dünyada yaşamaya özlüyor belirlir onda. Bu özlüm Mitka Gribçeva'da devrimci bir kişilik oluşturur. Devrimci gibi yaşamaya, devrimci gibi düşünecek, devrim için çalışmaya başlar. Bu yüzden defalarca işten atılır. Fakat her seferinde yeni bir fabrikada iş bulur ve örgütleme çalışmalarına yeniden başlar. İl, Paylaşım Savaş'ının başlamasıyla parti faaliyetleri aynı süreçte gerçekleşir. Bir süre sonra yine bir

devrimci olan matbaa işçisi Dimitir Gribçev ile evlenir. Ancak çok geçmeden kocası büyük bir tutuklama furyasında evlerine düzenlenirken baskında tutuklanır ve bir toplama kampına gönderilir. Kendisinin de polis arşivlerinde kabanır bir dosyası vardır artık. Örgütlemeye çalıştığı işçilerden biri onu ele verince illegal hayata geçer ve bir özel görevli baskın ekibine girer. Artık işçi ölmez dediği savışı Oğnyana'dır o.

Partinin, baskın ekipleme verdiği görevlerden biri de hailerin için verilen ölüm cezalarını yerine getirmektir.

"Hain!

Ben bundan daha kötü, daha korkunç bir söz biliyorum. Ve daima hailerin normal insan olmadığını, olamayacağını düşündüğümüzdür. Nasıl normal olabilirler?

Birtamam insanlarla birlikte çalışacak-

sın, birlikte gülüp eğleniceksin, gözlerinin içine bakacaksın, ellerini sıkacaksın, sonra yalın başına kalıp kanarikarlı göğeni gizeleyeceksin, gizlice düşmanı yanına koğacaksın. Bu nasıl olur?

Böyle bir kimsen nasıl rahat uyuyabilir gece? Seyviliğiyle işi tatlı söz edebilir mi, sevinçleri mi çocuklarına? Açan günün korusunu duyabilir mi, göşenine düşmesine hiç sevinirler mi böyle?

Hain!

En büyük alçaklık, en korkunç sessizlik bu dört harfte toplanmıştır. Gizli örgüte hain, bozgun demektir, yıllar boyu hapis demektir, darağaçları demektir.

Onun için de bu söz, hem deşet, hem de iğrenç bir duygu yaratıyordu hepimizde.

Hainliğe en kötü damgası vurmeyan devrim yektir.

Cezası da her devirde aynıdır: Ölüm! İnsanlık tarihinin bütün yüzyıllarında devrim, hain için tek bir ceza kuralı meydana getirmiştir. İla, ölüm!"

"Halk adına..."

Böyle konuşmuştu, "Halk adına... dedim mi, letiği keşkeceğim ve ateş etiketen sonra: "Sen ölüme cezalandırıldığını eyleyeceğim. Bunu bütün işçiler duymalı ve bir haini ölüme cezalandırıldığını anlamalıydılar."

Özel görevli baskın ekibinde bilinci disiplin ve deneyim kazanan Oğnyana, partinin emriyle partizan müfrezelerinde görevlendirilir. Faşistlere karşı sürdürdüleri silahlı savışı birçok arkadaş öldürüldü de hiçbir zaman yılmadı ve savışmayı sürdürdü. Artık önde gelen bir partizandır o. Kazandığı savaş deneyimi, cesareti ve disipliniyle 9 Eylül 1944 gününden kısa bir süre önce getirildiği

müfrezeye komutanlığına zafiri karşılar. 9 Eylül'den sonra parti "sorumlusu" olarak daha yüksek görevlerde mücadelelerini sürdürdü.

1941-1944 yıllarında Bulgar halkının Nazi işgalinden ve diktatörlükten kurtulmak için verdiği savaş, 9 Eylül ayaklanması zafere ulaşmasıyla son buldu. Emekli Bulgaristan halkının o zor dönemde gösterdiği büyük kahramanlıkla ilgili olarak, kuşaklar boyunca, bu kahramanların anlatılarını edebiyat ve sanat eserleri yaratıldı. İşte Mitka Gribçeva'nın "Seni Halk Adına Ölüme Mahkum Ediyorum" adlı romanı bu dönem bir ürünü ve sıcak savaşın içinde yer alan Mitka Gribçeva'nın kendi yaşamıyla yazdığı bir devrim destanıdır. Emekli Bulgaristan halkının çektiği acıları, faşizme karşı savışta kahramanlık ve zafiri ve her bir halk çoğunluğunun temiz ruhu, sade dili, hem de deneyimli bir yazar becerisiyle yazdığı tümüyle gerçeklere dayalı bir roman, bir anıdır. Aynı zamanda faşizme ve Alman işgaline karşı mücadelelerin gelişimi ve örgütlenme biçimleri konusunda okuyucuyu aydınlatan belgesel bir yapıttır.

Demokratik halk devrimi sürecini roman diliyle, açık ve net bir biçimde anlatması, savaşın her aşamasını vermesi; mücadelelerin her cephesine, grev ve direnişlere işçiyi, köylüyü, gerillayı hitap etmesi; 20. baskıya ulaşan kitabın güncelliğini hiç yitirmesi. "Seni Halk Adına Ölüme Mahkum Ediyorum"un buca işi girmesinden diğer bir nedeni de faşizmin benzer kopyaları, ölüm haklarına da dayatması benzer süreçlerde benzer mücadele yöntemlerini ülkemizde de kullanılmasıdır.

"İnsan Haklarıyla İnsandır" müzik şöleni

24 Haziran Cuma günü İHD Samsum Şubesi'nin düzenlemiş olduğu "İnsan Haklarıyla İnsandır" müzik şölenine Grup Munzur ve Ozan Feriz Kurtuluş türkülerini katıldılar.

İnsan Hakları Derneği Samsum Şubesi Başkanı Savaş Karaduman'ın "Devrim ve Demokrasi Şehitleri İçin" kitlesi bir dakikalık alkışları senfoniyi davet etmesiyle geç başladı. Gecenin açılışında bir konuşma yapan Savaş Karaduman emekçi halka dayatılan ekonomik terörü ve siyasal iktidarı yönetimin, baskınların her biçimini boşa çıkarmak için birlikte mücadele çağrısı yaptı.

Yaklaşık 600 kişinin katıldığı konserde "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Devrim Şehitleri Ölmüşsündür", "Şehide Namdırın", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Halkız, Halkızız Kazanacağız", "Sivas'ın Hesabını Soracağız", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Mahal, Hüseyin, Uğur, Kurtuluş Karada Savaş", "Şehitler Yaşayor, Gerilla Savışıyor" sloganları atıldı.

Grup Munzur ve Feriz Kurtuluş'un söylediği türkülerle çokluca geçen gece, hep birlikte çekilen halleriyle sona erdi.

Yeni bir işçi tiyatrosu

Tekstil alanında yeni örgütlenmelerden biri de "Çağlayan Konfeksiyon İşçileri Platformu".

"Çalıştığımız alanlarda baskı ve sömüründen en yoğun olduğu işyerlerinde bulunduğumuz için artık bu baskı ve sömürün durdurulması, ekonomik ve demokratik haklarımızı sahip çıkabilme ve örgütlenişimizi önemi kavrayabilmek amacıyla bir dernek kurmayı amaçlıyoruz" diyor konfeksiyon işçileri. Bu çalışmalar içerisinde bir de tiyatro oluşturma yer işçileri. Tamamıyla konfeksiyon işçilerinden oluşan tiyatro ve çalışmalar hakkında oyuncuları gerçekleştirdiğimiz bir röportajı yayınlıyoruz.

Çalışmalarınız hakkında bilgi verelim mi?

Tiyatromuz kurulacak olan dernek çalışmalarında şu şekilde. İşçiyi demek çatısı altında toplayabilmek, onların her gün yaşadığı yalın sorunlarıyla gerçekten de ilgilendiğini göstermek, işçiyi kendi sorunlarını kavrayabilmek. Bu amaçla bir gezi düzenledik. Bunu en iyi anlatmanın yollarından biri de tiyatro. Onların yaşadıkları ortamı, neler yapılmaması gerektiğini onlara göstermek istedik. Oyunumuzu da tamamen kendi ya-

şadıklarımızdan yola çıkarak birlikte yazdık.

Sanatın önemi hakkında bir düşünürsünüz?

Sanatın işçi mücadelesi içinde önemi bir yer tutulduğuna bilincindeyiz. İşçi sınıfının sorunlarını kitlelere ulaştırma ve eğitme önemi bir yer tutuyor. Kendi sınıfı mücadelemiz, örgütlülük ve dayanışma perçevesinde sanatın mutlak varlığını kabul ediyoruz.

Çalışmalarınız nelerde sürdürürsünüz?

Derneğimiz kurulana kadar müsait olan demokratik kurum ve kuruluşlarda sürdürüyoruz. Bu konuda duyuru yapılaşmalar bekliyoruz.

Çalışmalarınızda zorluklarla karşılaşıyor musunuz?

Tiyatro grubumuz işçilerden oluşan bir topluluk. Hatta bir kısmı daha önceden tiyatroya girmemiş insanlar. Tabii televizyonu saymazsak. Bu nedenle çalışmalarında ve özellikle oyun hazırlarken konsantrasyonu konusunda zorluk çekiyor. Ama bu çok büyük bir problem olmuyor. Sonuçta canlandırdığımız oyunlar bizim günlük yaşamımızdan kesitler. Oyunlarımız da günlüklik konfeksiyon atölyelerine giderek oynamayı amaçlıyoruz.

Davranın

Haykırın türkülerinizi

Oyle bir ağızdan değil

Binlerce yüreğin binlerce

ağızla

Bir göğüsünüştürsün gibi

TÜRKÜLERİMİZ

KAZANACAK!

Davranın çocuklar

Dimdik ayaktaştı işte

Zalimden in kalpşine

Yıpranmış arkadaşlarımızı

Ancaştı yitmiş hırsıyetini

En önyüz işte

Davranın çocuklar

TÜRKÜLERİMİZ

KAZANACAK

GÖREV KADROLAŞMAYA HIZ KAZANDIRMAKTIR

- Kadrolaşma, her devrimci örgütlenme açısından temel sorundur. Hangi koşullarda ya da hangi alanda olursak olalım, kadrolaşmayı sürekli kılacak mekanizmalar yaratmak zorundayız.

- **KADROLAŞMA İRADİLİKTİR, NESNELİĞİ AŞILABİLMEKTİR.** Her alan ve her farklı süreç kadrolaşma konusunda da kendine özgü biçim ve araçları beraberinde getirecektir. Ancak hiçbir farklılık, hiçbir özgünlük ve hiçbir "nesnellik" kadrolaşmanın ertelenmesi, tali plana düşürülmesi sonucunu doğurmaz ve doğurmamalıdır.

- **KİTLE ÖRGÜTLENMESİ VE KADROLAŞMA BİR ZİNCİRİN İKİ HALKASI GİBİDİR.** Gündemdeki kitle hareketlerini devrimci bir doğrultuda kanalizasyon edebilmek, politikleştirerek nihai hedefimize yönlendirebilmek için bugün kadrolaşmaya hız kazandırmak gerekiyor.

Yazısı Sayfa 12-13'te

Recep Güler hala kayıp

"KAYIPLARIN HESABINI SORACAĞIZ"

- Yaklaşık üç aydır kendisinden haber alınamayan Recep Güler için iktidar hiçbir açıklama yapmıyor.
- Devrimci Sol Güçler gözaltında kaybetmelere karşı tepkilerini İstanbul'da yaptıkları çok sayıda gösteriyle ortaya koydular: "Kayıpların Hesabını Soracağız!"

Recep GÜLER

Yazısı Sayfa 17'de

- **İNFAZIN ADI "MEŞRU MÜDAFAA"**-Hasanpaşa operasyonunda İsmail Oral ve Hatice Dilek'i katleden polisler "vazife hudutları" ile "meşru müdafaa" şımarıkları ağıtlarına dair yeterli kanıtların bulunmadığı gerekçesiyle beraat ettirildiler.

- ✓ Düzenin yarğıdaki ayağı DGM'ler.
- ✓ CEZAEVLERİNDE TUTSAKLARA SALDIRI

Yazısı Sayfa 18 ve 20'de

Halkların kardeşliğini devrimciler yaşatır

- Gerçek bölücü oligarşidir. İnkâr ve katliam politikasını dayatan oligarşi, Kürt ve Türk halklarının birbirine karşı bin yıllık kardeşlik duygularını dinamitliyor; karşılıklı düşmanlığı körükliyor.

- Devrimciler halkların kardeşliğini istiyor ve temsil ediyor. Kürt ve Türk halklarının birliği için, halkların kayıtsız şartsız eşit ve özgür olmasını savunmak ve bu yönde pratik tavır koymak gerek.
- **HOZAT'TA ÇATIŞMA**-6 Haziran günü çıkan çatışmada oligarşinin militarist güçleri 6 kayıp verirken Devrimci Sol gerillaları kayıp vermeden üstlerine çekildiler.
- ✓ **HADEP'in 1. Kongresi yapıldı.**
- ✓ **REBER**-Savaşta inandırıcı olmak bir güç kaynağıdır. Psikolojik savaşta devrimci devlet ile aynı yöntemi kullanamaz.
- ✓ **Kürdistan'da Karakol ve Hapishane Yığınağı**-1980-92 yılları arasında Kürdistan'da 55 cezaevi, 353 jandarma karakolu ve bir o kadar da polis karakolu kuruldu.
- ✓ **Devlet Güçleri Köy, Ekin ve Orman Yakıyor**-Askerler, özel timler ve korucular Haziran ayında Kürdistan'da onlarca köy, yüz binlerce dönüm arazi yakılar.
- ✓ **Topraklarımızı Terk Etmeyelim**-Oligarşi halkı aç bırakarak göç ettirmeye çalışıyor. Köylerimiz, topraklarımız sadece ekmek kapımız değil, namusumuz, onurumuz, vatanımızdır. Topraklarımızı, vatanımızı terk etmeyelim. Türkiye halklarının eşitliği, özgürlüğü, sömürünün ortadan kalkması için mücadele edenlerin safıları bizim bekliyor...

Yazısı Sayfa 14-16'da

Dün Maraş'ta, bugün Sivas'ta

Çözüm faşizme karşı savaşa

- Sivas katliamını sadece seyretmemiştir devlet, onu ortaya çıkararak gerici-faşist gürüha 37 insanı diri diri yakma cesaretini veren devletin, oligarşinin kendisidir. "Laiklik" masallarına kanarak "gericilere karşı" devlete yedeklenmek yeni Sivas'ları yolunu açacaktır. Çünkü dinsel gericilik (ve onu bugün ağırlıkla temsil eden Refah Partisi) bugün oligarşinin iktidar için tercihi olmasa da düzenin dışında bir güç değil, emekçi halkların devrimci mücadelesini bastırmak için kullandığı kullanacağı bir güçtür, faşist terör düzeninin bir bileşenidir. Sivas'ın hesabı ancak bir bütün olarak sömürü ve zulüm düzenine karşı savaşımlarla sorulabilir.

- **SIVAS KATLAMI KINANIYOR**-25 Haziran'da Ali Sami Yen Stadyumu'nda yapılan ve yaklaşık 40 bin kişinin katıldığı gecede katliam kınandı.

- **SIVAS KATLAMI PROTESTO MİTINGLERİNE KATILIM!**
- **FAŞİZME KARŞI MÜCADELE ŞİARINI YÜKSELTELİM!**

Yazısı Sayfa 19'da